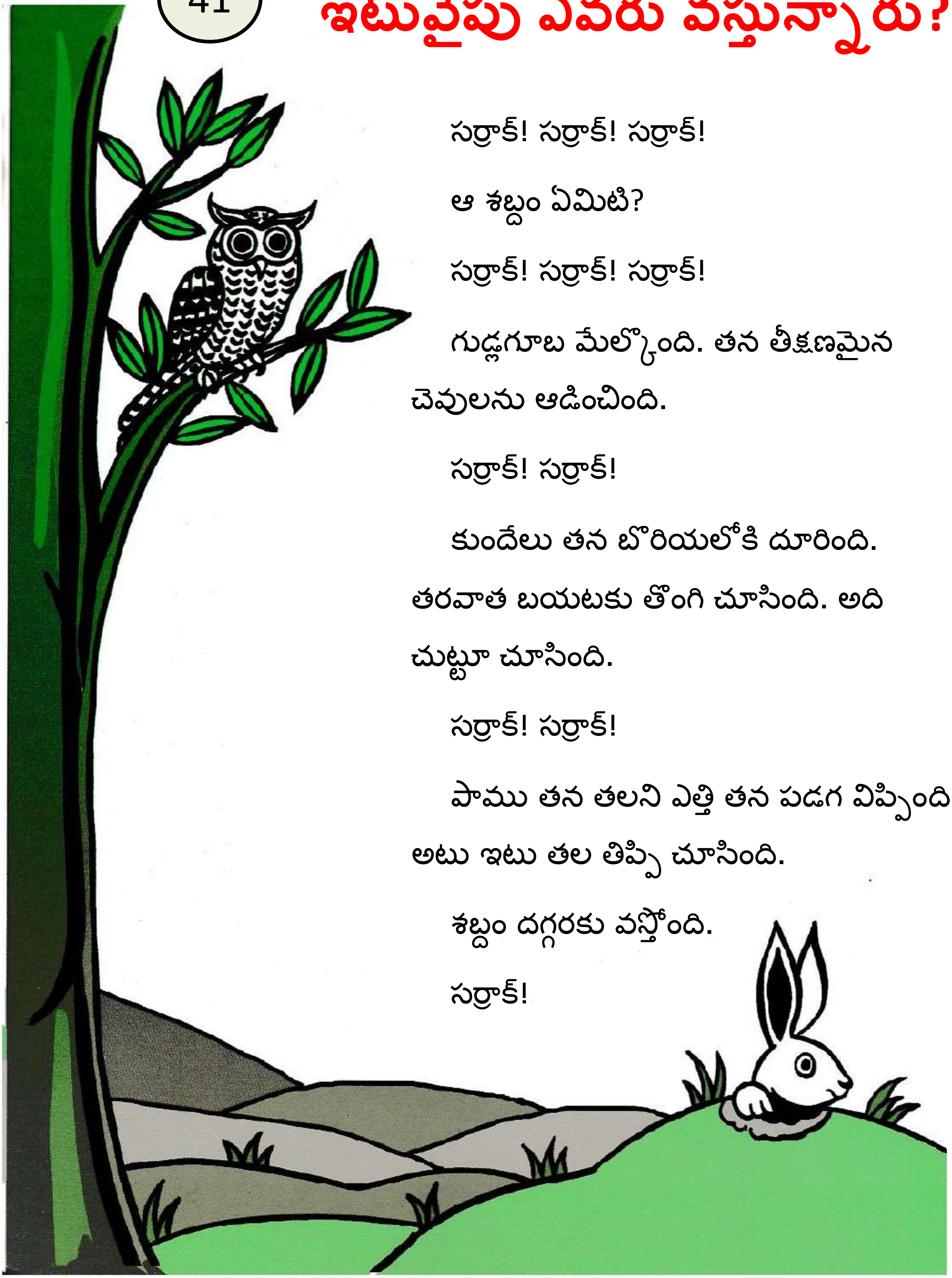
ఇటువైపు ఎవరు వస్తున్నారు?

సర్రాక్! సర్రాక్! సర్రాక్!

ఆ శబ్దం ఏమిటి?

సర్రాక్! సర్రాక్! సర్రాక్!

గుడ్లగూబ మేల్కొంది. తన తీక్షణమైన చెవులను ఆడించింది.

సర్రాక్! సర్రాక్!

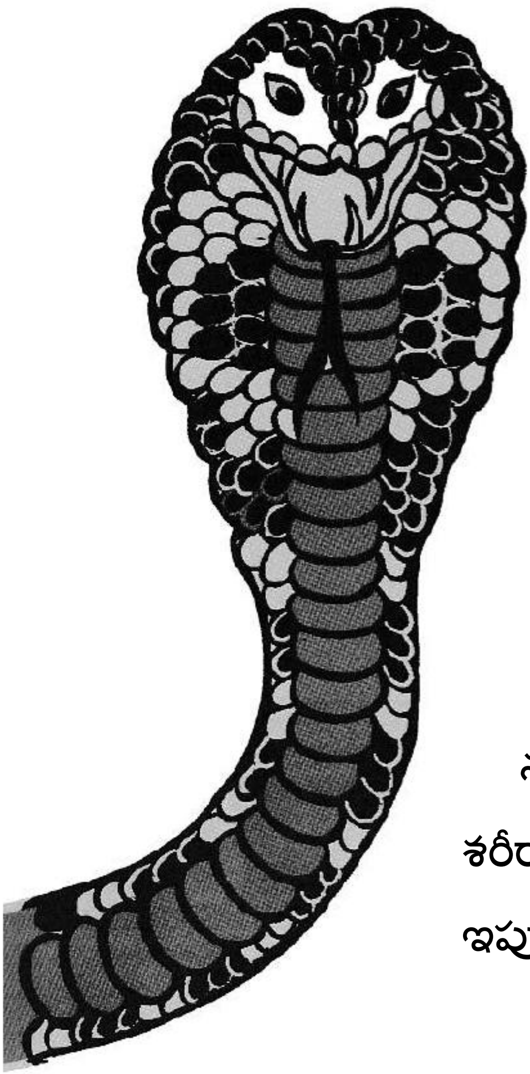
కుందేలు తన బొరియలోకి దూరింది. తరవాత బయటకు తొంగి చూసింది. అది చుట్టూ చూసింది.

సర్రాక్! సర్రాక్!

పాము తన తలని ఎత్తి తన పడగ విప్పింది. అటు ఇటు తల తిప్పి చూసింది.

శబ్దం దగ్గరకు వస్తోంది.

సర్రాక్!

తన నైపుణ్యంతో ఊసరవెల్లి మాయమయ్యింది. దాని వంటి రంగు నెమ్మదిగా మారుతోంది. పరిసరాలలో అది కలిసిపోయింది. ఇప్పుడు అది ఒక ఆకు లాగా ఉంది!

నత్త పాకడం ఆపివేసింది. తన శరీరాన్ని గుల్లలోకి లాక్కుంది. ఇప్పుడు అది ఒక రాయి!

సర్రాక్! సర్రాక్!

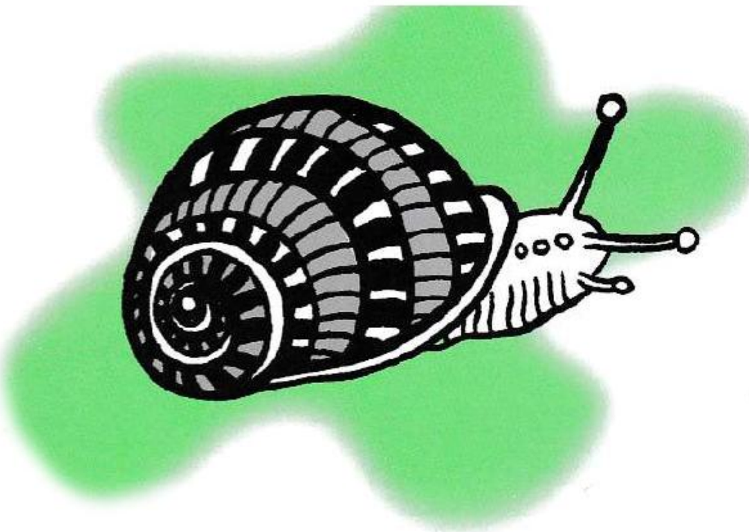
ముళ్ల పంది వణుకుతోంది. బంతి లాగా చుట్టుకుని ముళ్లు విచ్చుకునేలా చేసింది.

పక్కకు అడుగులు వేయడం ఆపి, ఇసుకలో ఒక గొయ్యి తవ్వుకుంది పీత.

తామర ఆకు మీద ఉన్న
కప్ప పాట ఆపేసింది.
ఒక్కసారిగా నీటిలోకి దూకింది.

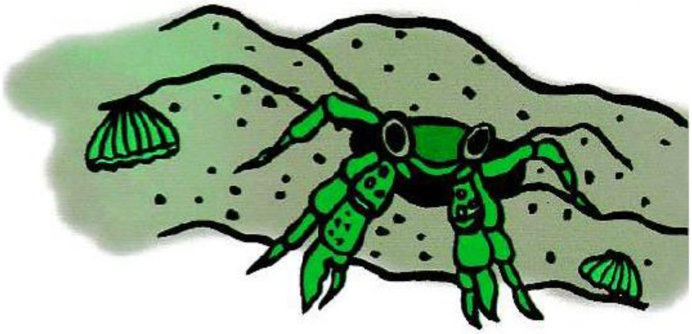
సర్రాక్! సర్రాక్!

శబ్దం దగ్గరవుతోంది. అందరూ ఆ వైపు
చూస్తూ ఎదురు చూస్తూ ఉన్నారు.

సర్రాక్! సర్రాక్!

వంపులు తిరిగిన దారిలో ఎవరు వస్తున్నారు?

సర్రాక్! సర్రాక్! సర్రాక్!

ఓహ్! అది మన రోకలిబండి! దాని ప్రతి కాలికి చెప్పు ఉంది! వాటితో నడవడం అది నేర్చుకోలేదు. అది జారుతూ, తడబడతూ సర్రాక్, సర్రాక్ అంటూ వస్తోంది!

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

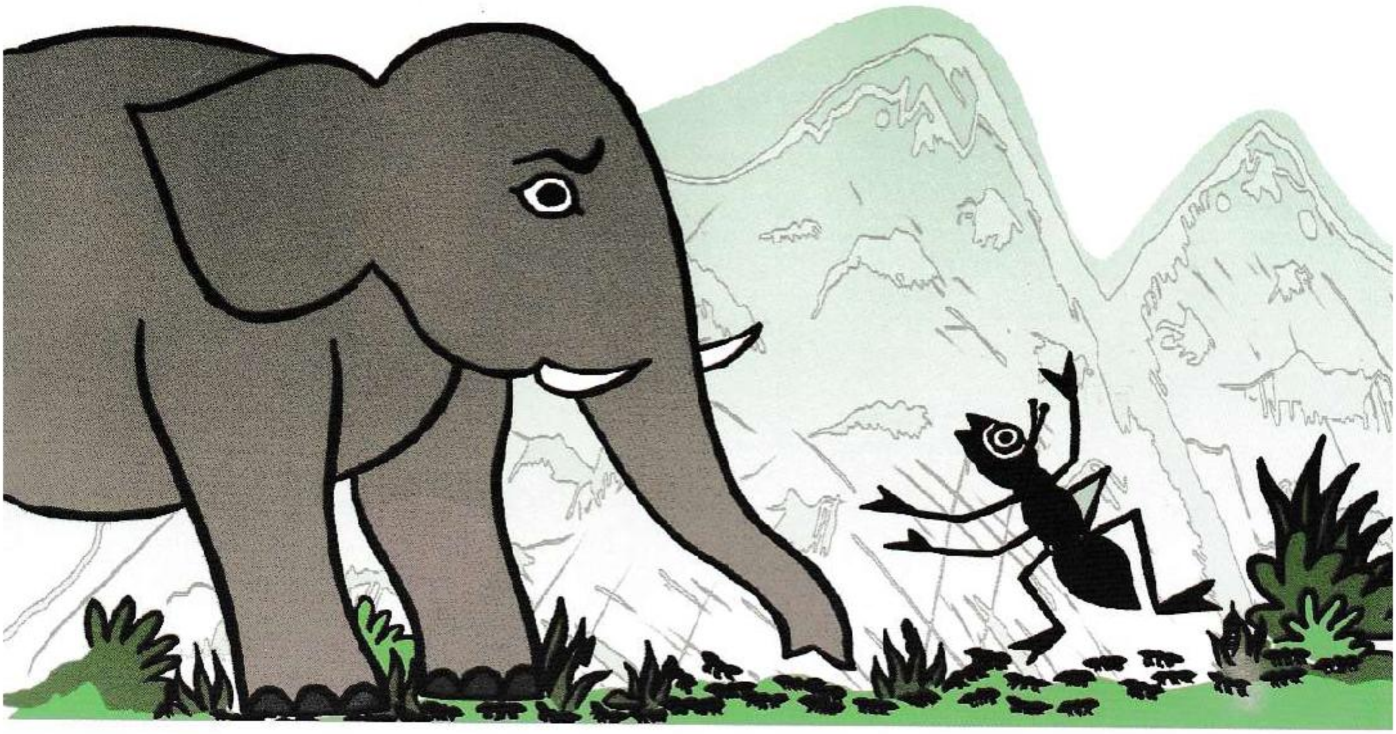
Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

42 పరుగు పందెం

ఎండగా ఉన్న ఒక రోజు ఒక ఏనుగు చెరువు నుండి ఇంటికి నడుచుకుంటూ వెళుతోంది. అది ఉల్లాసంగా ఉంది. దారిలో చీమల వరసను గమనించి ఆశ్చర్యపోయింది!

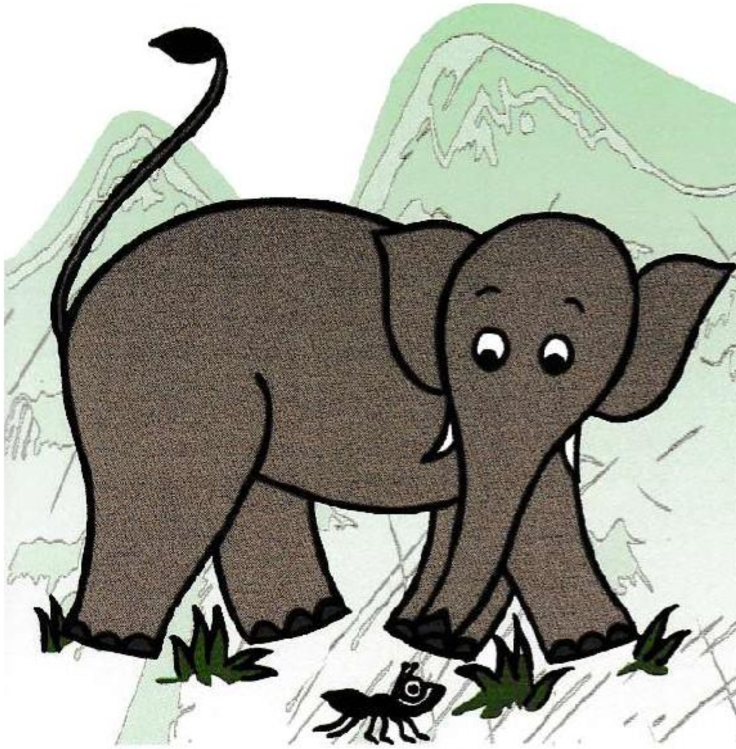
"నేను రావటం చూడలేదా? పనికిరాని పురుగులు!" అంటూ ఏనుగు ఉరిమింది.

"మేం చిన్నవాళ్లం కావచ్చు, కానీ పనికిరాని వాళ్లం కాదు!" అని ధైర్యంగల ఒక చిన్న చీమ బదులు ఇచ్చింది.

"నన్ను చూడు, చిన్న చీమా! అడవిలో అన్నిటికంటే బలమైన జంతువుని! నేను ఏదైనా చేయగలను! ఇప్పుడు నిన్ను నువ్వు చూసుకో. నువ్వు ఏం చేయగలవు?" అంది ఏనుగు.

కానీ చిన్న చీమ వెనక్కి తగ్గలేదు. "నువ్వు ఏది చేస్తే అది చేయగలను!" అని అది చెప్పింది.

"అలాగా?" ఏనుగు నవ్వింది.

"నా అంత వేగంగా పరిగెత్తగలవా! పందెం వేసుకుందామా?"

"పరుగు పందానికి సంతోషంగా ఒప్పుకుంటాను!" అని చీమ చెప్పింది.

"నువ్వు ఒక రోజులో నడవగలిగినంత నేను మూడు అడుగులలో నడుస్తాను!" అంటూ ఏనుగు వెక్కిరించింది.

సమాధానం చెప్పకుండా చీమ చూస్తూనే ఉంది. దీంతో ఏనుగు కోపం మరింత పెరిగింది.

"ఇప్పుడు నేను నీకు గుణపాఠం నేర్పుతాను!" అంటూ అది ఘీంకరించింది.

పరుగు పందెం మొదలయ్యింది!

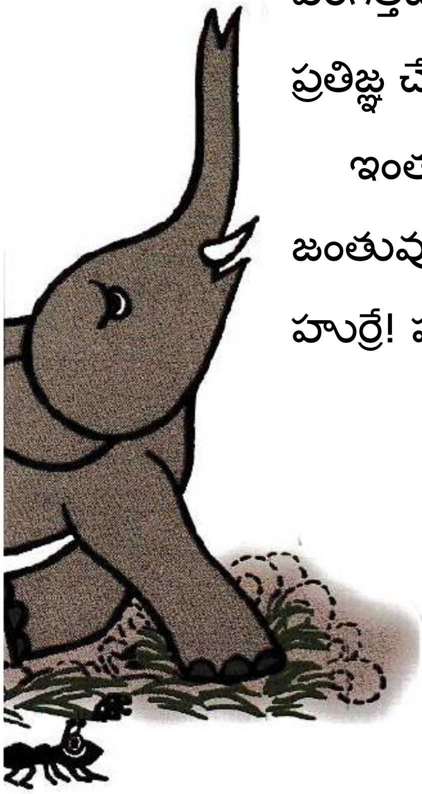
ఏనుగు నడవటం మొదలుపెట్టింది. అడవి దారిలో చరుకుగా నడుస్తోంది. కొద్దిసేపటి తరవాత అది నవ్వింది. "ఆ పిచ్చి చీమ చాలా వెనకబడి ఉండాలి!"

అది కిందికి చూసింది. ఆశ్చర్యం! అక్కడ చీమ ఉంది!

ఏనుగు మళ్లీ బయలుదేరింది. ఈసారి, అది వేగంగా నడవసాగింది. పొదలను, తీగలను తొక్కేసింది. మొక్కలను పీకి పడేసింది. ధడ ధడమంటూ అది అడవి దారిలో పరిగెత్తింది. "నేను గెలిచాను!"

అని అది అనుకుంది. కానీ అది విశ్రాంతి తీసుకోటానికి ఆగినప్పుడు, ఏం కనపడింది? చీమ!

‘ఆ చిన్న చీమ నా అంత వేగంగా ఎలా పరిగెత్తింది?’ ఏనుగు ఆశ్చర్యపోయింది. ‘ఈసారి ఇంకా వేగంగా పరిగెత్తుతాను!’ ఇంకా వేగంగా పరిగెత్తడానికి అది సిద్ధం అయ్యింది. "నేను ఓడిపోను!" అంటూ అది ప్రతిజ్ఞ చేసింది.

ఇంతలో, పరుగు పందెం వార్త అడవిలో వ్యాపించింది. ఇతర జంతువులు చూడటానికి చేరాయి. "పరిగెత్తు, చిన్న చీమా, పరిగెత్తు! హుర్రే! హుర్రే!" అంటూ అవి అరిచాయి.

ఏనుగుకి కోపంగా ఉంది. కానీ ఇప్పుడు కోపంతోపాటు నొప్పి కూడా ఉంది. దాని కండరాలు నొప్పిపెడుతున్నాయి. దాని కాళ్లు ఒణుకుతున్నాయి. అది ఇక పరిగెత్తలేకపోయింది. ఉన్నట్టుండి దారిలో ఒక గొయ్యి వచ్చింది.

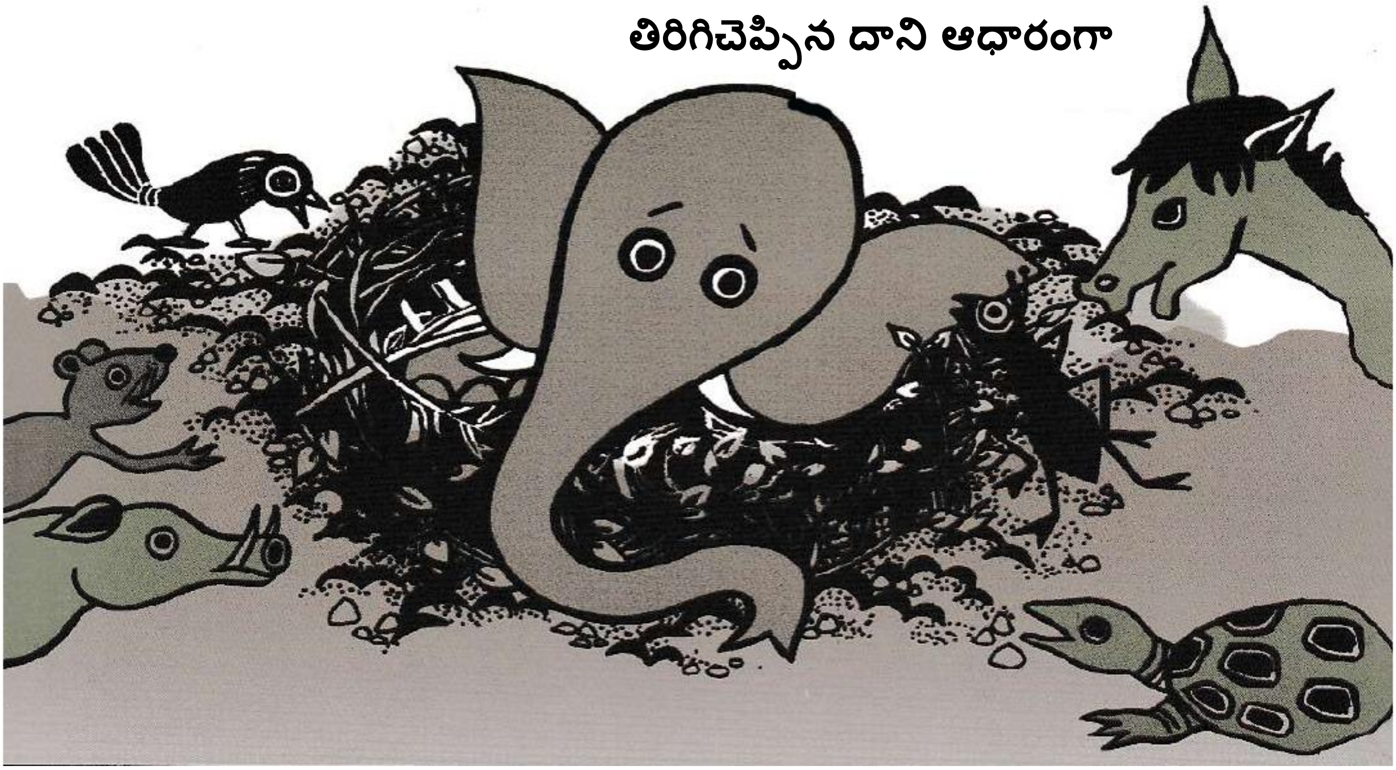
ఏనుగు ఆ గుంతలో పడిపోయింది. గుంతలో ఒక చీమ ఉంది! "నేను నీకు సహాయం చేయను!" అంటూ చీమ బయటకు పాకింది. గుంతలోంచి బయటపడటానికి కష్టపడుతున్న ఏనుగును ఇతర జంతువులు చూశాయి. "గుంత నుండి బయట పడటానికి సహాయం చేయండి!" అంటూ వాటిని ఏనుగు వేడుకుంది.

చివరికి జంతువులు దానిపై జాలిపడ్డాయి. గుంత నుండి బయటకు రావడానికి సహాయం చేశాయి. వాటికి కృతజ్ఞతలు చెప్పి ఇంటికి బయలుదేరింది ఏనుగు. అది చాలా అయోమయంలో ఉంది. 'పరుగు పందెంలో ఒక చిన్న చీమ నన్ను ఎలా ఓడించింది?'

పాపం ఏనుగు! పరుగు పందెంలో అది కిందకి చూసినప్పుడల్లా, దగ్గరలో ఒక చీమ ఉండేది. చెరువు దగ్గర తాను చూసిన చీమే అది అని ఏనుగు అనుకుంది.

కిందికి చూసిన ప్రతిసారీ వేరే చీమ కనిపించిందన్నది దానికి అర్థం కాలేదు! చీమలు ప్రతిచోటా ఉంటాయి కదా!

భారతీయ జానపద కథను శోభిత పుంజా తిరిగిచెప్పిన దాని ఆధారంగా

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

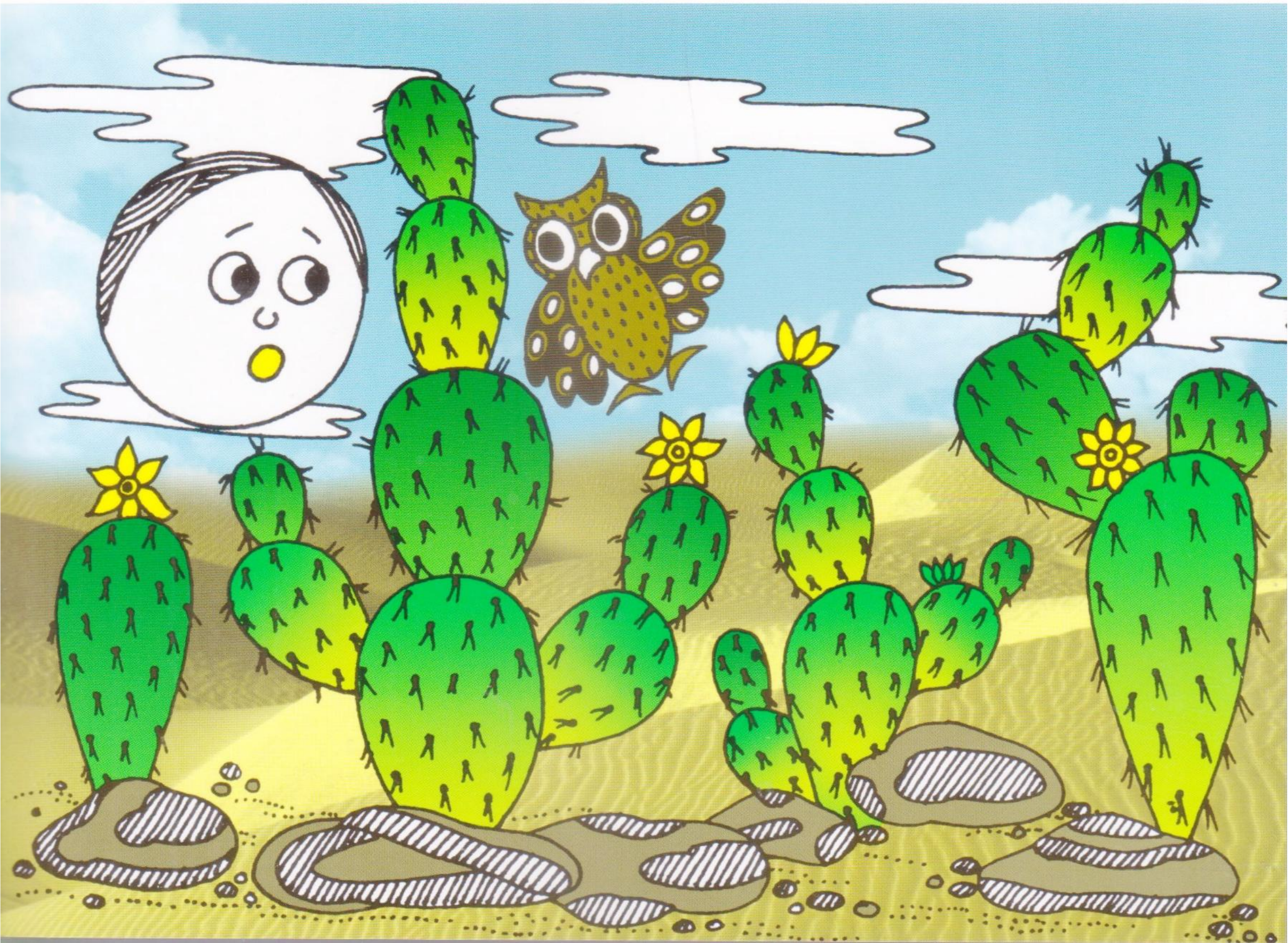
చంద్రుడు రాత్రిపూట ఎందుకు ప్రకాశిస్తాడు

చాలా కాలం క్రితం, చంద్రుడు, సూర్యుడు ఆకాశంలో పగటిపూట ఉండేవాళ్లు. ఒక రోజు సూర్యుడిని చూసి, 'సూర్యుడు ఎంత పెద్దగా ఉన్నాడు! ఎంత బాగా వెలుగుతున్నాడు!' అనుకున్నాడు చంద్రుడు. తాను చిన్నగా, పేలవంగా ఉన్నాడు.

గుడ్లగూబను సహాయం అడగాలని అనుకున్నాడు చంద్రుడు. గుడ్లగూబను లేపి, "సూర్యుడు తన కాంతిని ఎక్కడ దాస్తాడో కనుక్కోగలవా?" అని అడిగాడు.

"తప్పకుండా!" అంది గుడ్లగూబ.

"ధన్యవాదాలు! ఈ జముడు మొక్క వెనక నీ కోసం ఎదురు చూస్తుంటాను," చంద్రుడు అన్నాడు. గుడ్లగూబ ఎగిరిపోయింది. చంద్రుడు వేచి ఉన్నాడు. 'సూర్యుడు తన కాంతిని ఎక్కడ ఉంచుతాడో గుడ్లగూబ ఎలా కనుక్కుంటుంది? సూర్యుడు నిద్ర లేస్తే ఏం జరుగుతుంది?' చంద్రుడు భయపడసాగాడు.

నిద్రపోయే వరకు చంద్రుడు ఆందోళన పడుతూనే ఉన్నాడు.

మరుసటి రోజు సాయంత్రం, జముడు మొక్క వద్దకు పరిగెత్తాడు చంద్రుడు. గుడ్లగూబ వస్తోందో లేదో అప్పుడప్పుడు తొంగి చూస్తూ సూర్యాస్తమయం వరకు ఆత్రుతగా వేచి ఉన్నాడు.

చివరికి గుడ్లగూబ వచ్చింది. "నీ గురించే ఆందోళన పడుతున్నాను," అన్నాడు చంద్రుడు.

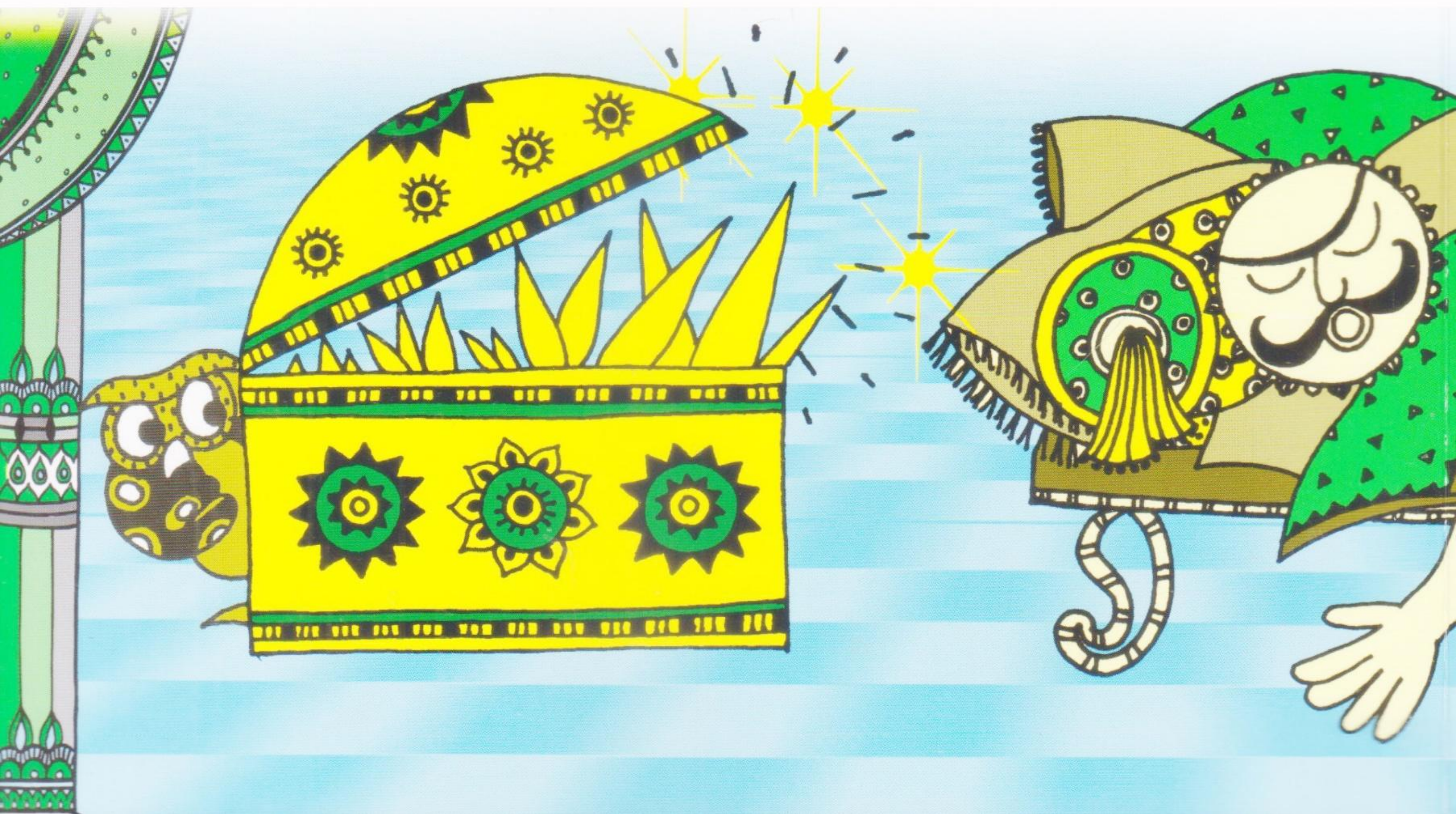
"నిద్రపోయే ముందు తన కాంతిని సూర్యుడు పెట్టెలో దాస్తాడు," గుడ్లగూబ గుసగుసలాడింది.

"ఓహ్, ధన్యవాదాలు!" చంద్రుడు గుసగుసలాడాడు. తరవాత అది, "ప్రియమైన మిత్రమా, నువ్వు నాకు ఇంకో సహాయం చేస్తావా?"

“తప్పకుండా," అని గుడ్లగూబ చెప్పింది.

"సూర్యుని కాంతిలో ఒక చిన్న ముక్క నాకు తెస్తావా?" అడిగాడు చంద్రుడు. "తెస్తాను!" అని గుడ్లగూబ చెప్పింది.

"రేపు సూర్యాస్తమయానికి ఇక్కడ కలుద్దాం," అని చంద్రుడు అన్నాడు.

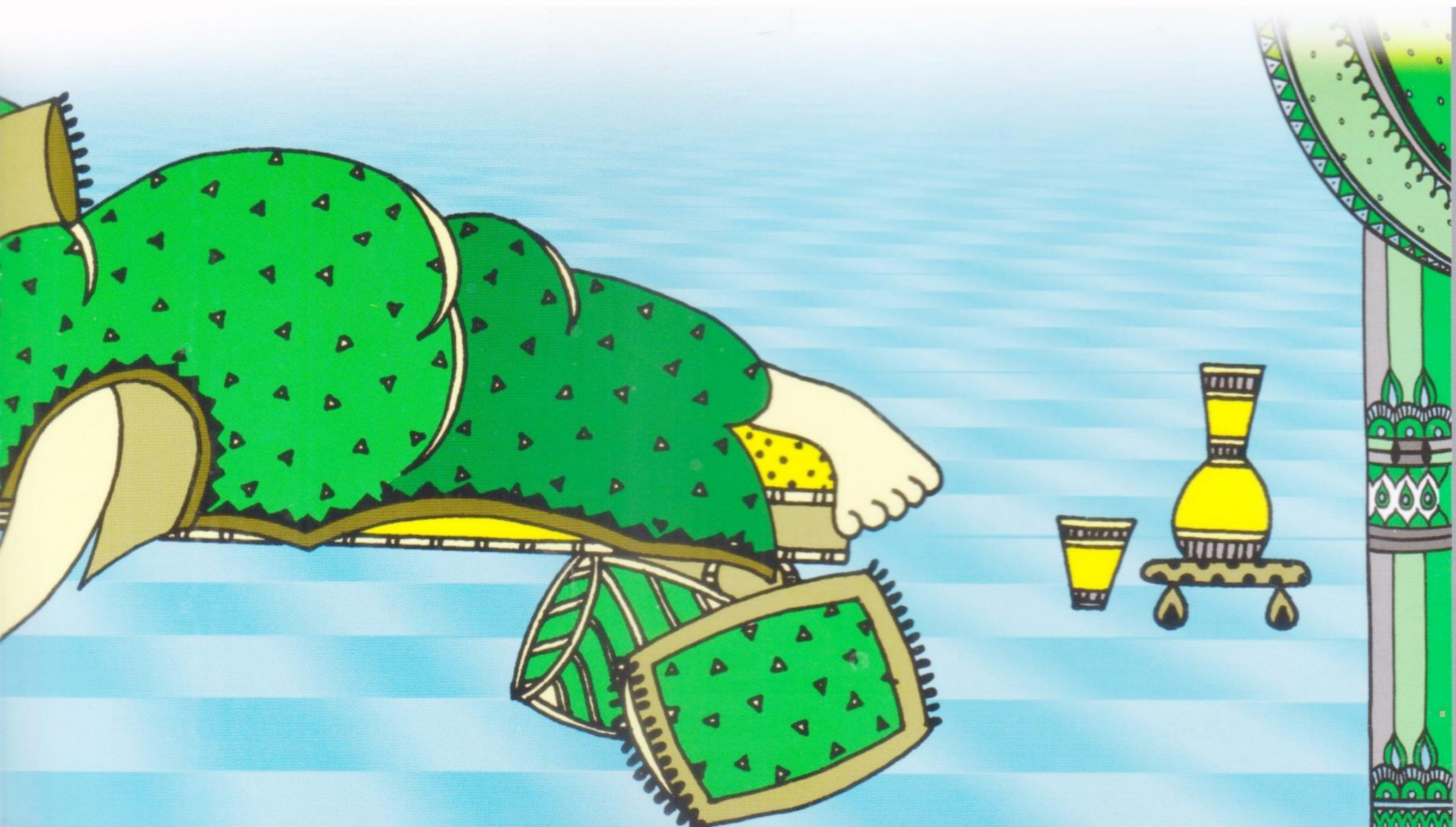
ఆ రాత్రి చంద్రుడు నిద్రపోలేదు. 'గుడ్లగూబ చిక్కుకుంటే... గుడ్లగూబ శబ్దం చేయకుండా లోపలికి రాగలదా?' అనుకుంటూ ఆందోళన చెందాడు. ఆ రాత్రంతా, మరుసటి రోజంతా చంద్రుడు భయంగా వేచి ఉన్నాడు.

చివరికి, సూర్యాస్తమయం తరవాత గుడ్లగూబ వచ్చింది! అది సూర్యుని కాంతిలో ఒక చిన్న ముక్కను తెచ్చింది.

"ధన్యవాదాలు, మిత్రమా!" అన్నాడు చంద్రుడు. సూర్యుని కాంతిని వేసుకున్నాడు. "ఇప్పుడు నువ్వు వెలిగిపోతున్నావు!" అంటూ చంద్రుడిని మెచ్చుకుంది గుడ్లగూబ.

నెలలు గడిచాయి. ప్రతి రాత్రి గుడ్లగూబ సూర్యుని ఇంటికి వెళ్లేది. సూర్యుడు నిద్రపోతున్నాడని నిర్ధారించుకున్న తరవాత చంద్రుడి కోసం కొంచెం వెలుతురు తీసుకునేది. నెమ్మదిగా చంద్రుని కాంతి పెరగసాగింది. అది చాలా ఆనందంగా ఉంది!

కానీ ఒక రోజు, చంద్రుడిని చూసి, తనను తాను చూసుకున్నాడు సూర్యుడు. చంద్రుడు తన కాంతిని దొంగిలిస్తున్నాడని సూర్యుడు గ్రహించాడు! తన కాంతి పెట్టికి కాపలాగా ఆ రాత్రంతా మేల్కొని ఉండాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

గుడ్లగూబ రావటం, చంద్రుని కోసం వెలుతురు తీసుకోవటం సూర్యుడు చూశాడు. గుడ్లగూబ వెనకాలే వెళ్లి చంద్రునికి అది తన వెలుతురును ఇవ్వడం సూర్యుడు చూశాడు. దానిని చంద్రుడు తీసుకోవటం చూశాడు. వెంటనే, "నా వెలుతురును ఎందుకు దొంగిలించావు?" చంద్రుడిని నిలదీశాడు సూర్యుడు.

"నా కంటే నువ్వు చాలా ప్రకాశవంతంగా ఉన్నావు! అందుకే!" అన్నాడు చంద్రుడు.

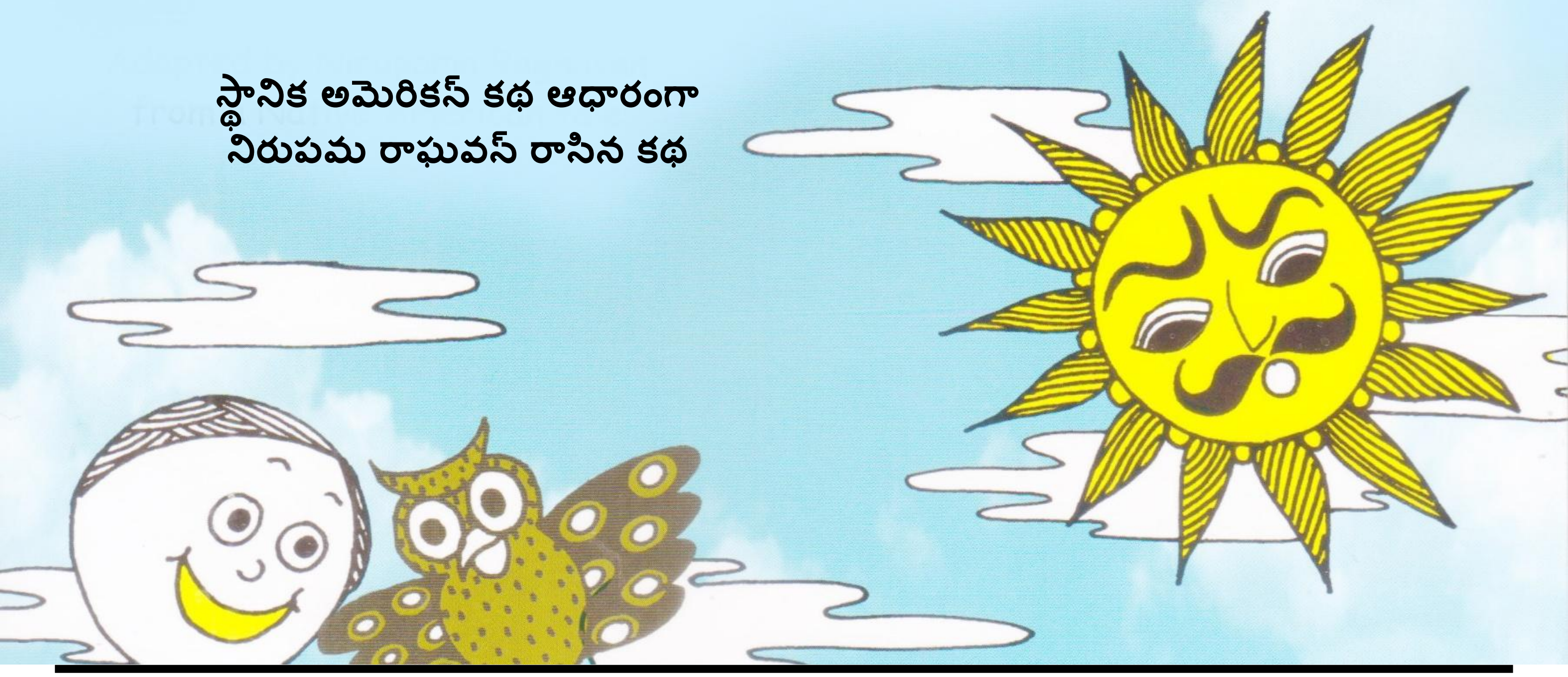
అప్పుడు, చంద్రుడి నుండి తన వెలుతురును సూర్యుడు తీసేసుకున్నాడు. పగటిపూట నిద్రపోవాలని, రాత్రి మాత్రమే బయటకు రావాలని చంద్రుడిని ఆదేశించాడు.

"బాధపడకు! ప్రతి రాత్రి నీకు కొంత వెలుతురు తెస్తాను," అంటూ తన స్నేహితుడిని ఓదార్చింది గుడ్లగూబ.

అప్పటినుంచి గుడ్లగూబ అలాగే చేస్తోంది. ప్రతి రాత్రి సూర్యుని కాంతిని అది కొద్దిగా దొంగిలిస్తుంది. కాబట్టి చంద్రుడు ఎప్పుడూ ప్రకాశవంతంగా, అందంగా ఉంటాడు. తెల్లవారకముందే, కాంతిని గుడ్లగూబకు ఇస్తాడు చంద్రుడు. దానిని సూర్యుని పెట్టెలో తిరిగి ఉంచుతుంది గుడ్లగూబ.

ఇప్పటివరకు వాటిని సూర్యుడు కనుగొనలేదు!

స్థానిక అమెరికన్ కథ ఆధారంగా
నిరుపమ రాఘవన్ రాసిన కథ

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh
Artist Uma Krishnaswamy

శిబి, గద్ద

చాలా కాలం క్రితం కాశీ దేశాన్ని శిబి రాజు పరిపాలించాడు. శిబి సత్యవంతుడు, న్యాయపరుడు. అందరి పట్ల ఆప్యాయత, దయ కనపరిచేవాడు. అన్ని జీవుల పట్ల సానుభూతి కలిగి ఉండేవాడు.

ఒక రోజు, రాజు తన తోటలో ఉన్నప్పుడు, ఒక పావురం వేగంగా ఎగురుతూ వచ్చింది. "నన్ను రక్షించు! నన్ను రక్షించు!" అని అరిచింది.

"భయపడకు! నేను నిన్ను రక్షిస్తాను," అని శిబి అన్నాడు. పావురాన్ని తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు.

ఉన్నట్టుండి ఒక గద్ద అక్కడ వాలింది. "ఆ పావురాన్ని నాకు ఇవ్వు!" అని అది అంది.

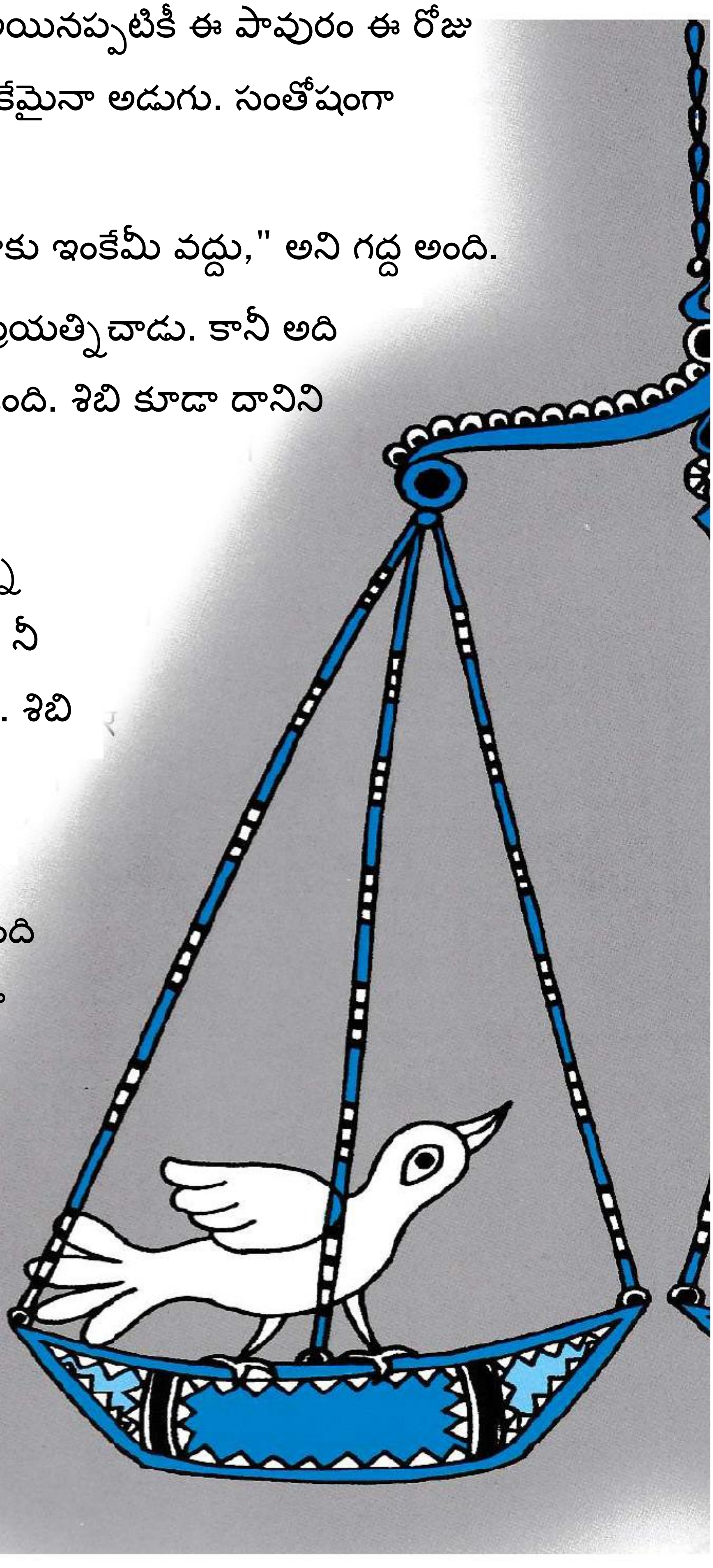
"దానిని రక్షిస్తానని మాట ఇచ్చాను. నా మాట ఎప్పటికీ తప్పను," అని శిబి చెప్పాడు.

"ఈ పావురం నా ఆహారం. దీంతో నా కుటుంబం పొట్ట నిండుతుంది. నా కుటుంబానికి ఆహారం లేకుండా చేస్తావా?" అడిగింది గద్ద.

"నువ్వు చెప్పింది నిజమే! అయినప్పటికీ ఈ పావురం ఈ రోజు నీకు ఆహారం కాదు. నన్ను ఇంకేమైనా అడుగు. సంతోషంగా ఇస్తాను," అన్నాడు శిబి.

"ఈ చిన్న పావురం తప్ప నాకు ఇంకేమీ వద్దు," అని గద్ద అంది.

గద్దను ఒప్పించడానికి శిబి ప్రయత్నిచాడు. కానీ అది ఒప్పుకోలేదు. అది మొండిగా ఉంది. శిబి కూడా దానిని బతిమాలుతూనే ఉన్నాడు.

చివరికి, "నువ్వు పావురాన్ని కాపాడావు! దానికి సమానంగా నీ మాంసాన్ని ఇవ్వు," అంది గద్ద. శిబి వెంటనే అంగీకరించాడు.

ఈ వింత వివాదం వేగంగా వ్యాపించింది. తోటలో చాలామంది గుమిగూడారు. దేవతలు కూడా పైనుండి చూస్తున్నారు.

అక్కడకు ఒక త్రాసును తెచ్చారు. పావురాన్ని మెల్లగా తక్కెడలో ఒక వైపు ఉంచాడు శిబి.

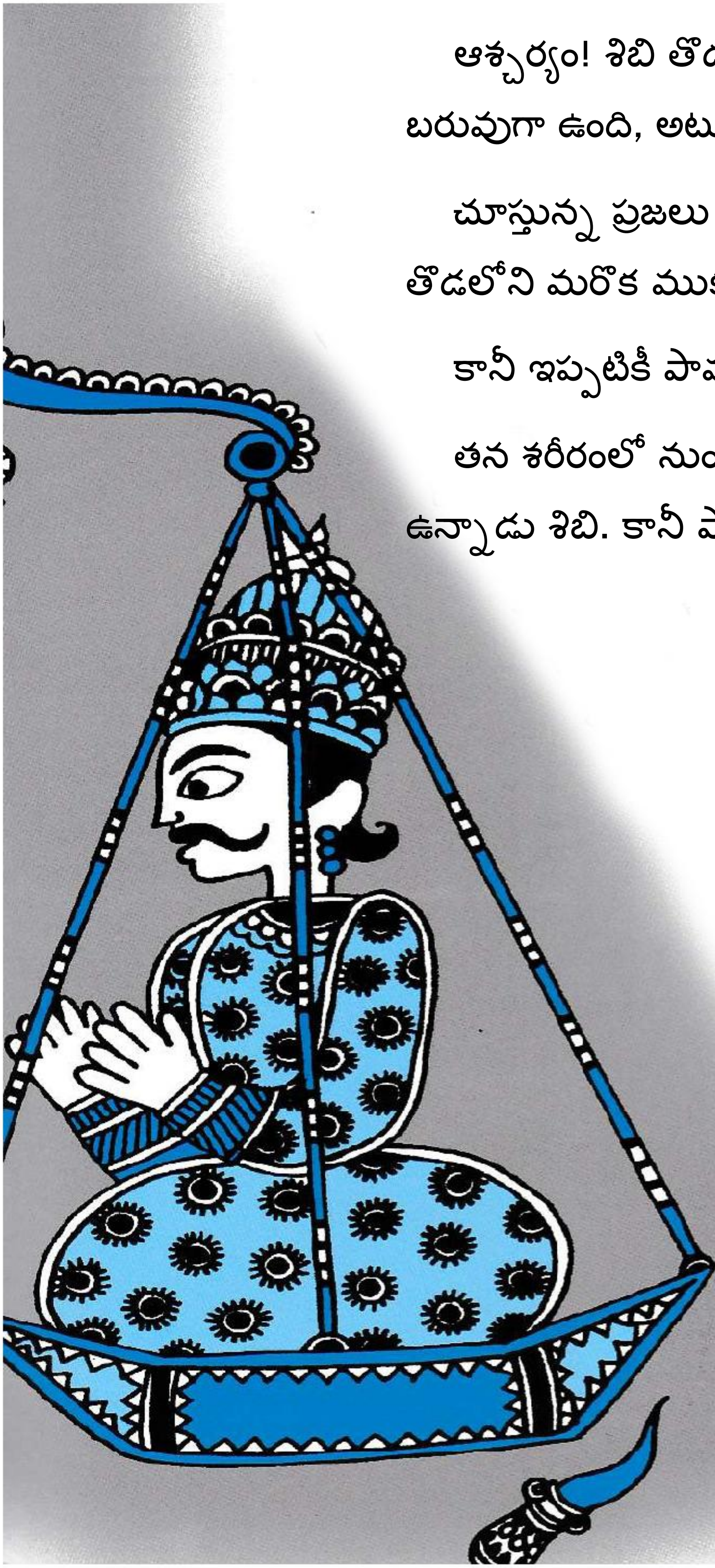
తన తొడలోంచి కొంత భాగం కోసి రెండవ వైపు ఉంచాడు.

ఆశ్చర్యం! శిబి తొడ ముక్క కంటే పావురమే బరువుగా ఉంది, అటువైపు తక్కెడ పళ్లెం కిందకి ఉంది!

చూస్తున్న ప్రజలు ఆశ్చర్యపోయారు. కానీ శిబి తన తొడలోని మరొక ముక్కని తక్కెడలో పెట్టాడు.

కానీ ఇప్పటికీ పావురం ఉన్న పళ్లెమే కిందకి ఉంది!

తన శరీరంలో నుండి ముక్కలను తక్కెడలో వేస్తూనే ఉన్నాడు శిబి. కానీ పావురమే బరువుగా ఉంది.

చివరకు, రాజు తానే తక్కెడలో కూర్చున్నాడు. అప్పుడు, తక్కెడ పళ్లాలు రెండూ సమంగా ఉన్నాయి. "నీ కోరిక తీరింది కదా," అన్నాడు శిబి.

రాజు త్యాగం చూసి ప్రజలు చలించిపోయారు. "శిబి! శిబి!" అంటూ వాళ్లు జేజేలు పలికారు.

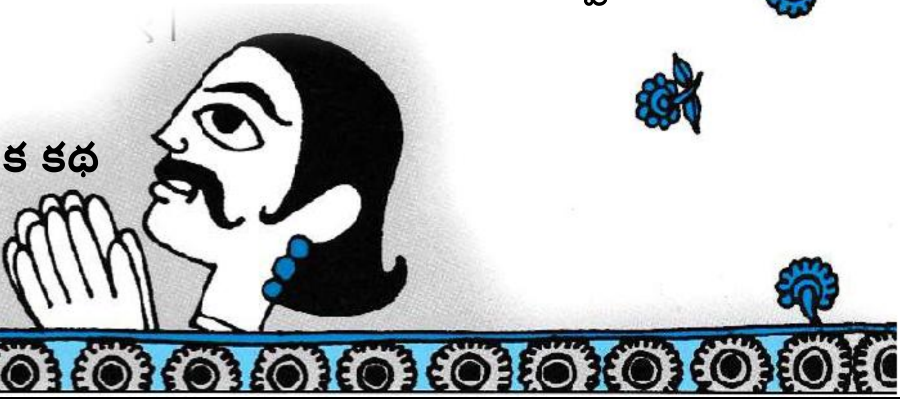
దేవతలు పువ్వులు చల్లారు. అతన్ని దీవించి, పొగిడారు.

"మరొక రాజు అయితే, 'అది ఒక చిన్న పక్షి మాత్రమే. నా జీవితం దానికంటే చాలా విలువైనది!' అని చెప్పి ఉండేవాళ్లు. కానీ మీ మాటకు మీరు కట్టుబడి ఉన్నారు. దాని ప్రాణానికి బదులుగా మీ జీవితాన్ని అర్పించారు. ప్రపంచం మిమ్మల్ని ఎప్పటికీ గౌరవిస్తుంది," దేవతలు అన్నారు.

అప్పుడు గద్ద, పావురం దేవతలుగా మారాయి. రాజును పరీక్షించడానికి వాళ్లు వచ్చారు! దేవతలు అందరూ శిబిని మరోసారి ఆశీర్వదించి, అదృశ్యమయ్యారు.

మహాభారతంలోని ఒక కథ

© Katha Jharna 2008 **Publisher** Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi **Telugu** K. Suresh

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi **Artist** Uma Krishnaswamy

45

విధేయులైన శిష్యులు

ఒక రోజు ఒక గురువు, ఆయన శిష్యులు పట్టణానికి బయలుదేరారు. వాళ్లు ఎద్దుల బండిలో వెళుతున్నారు.

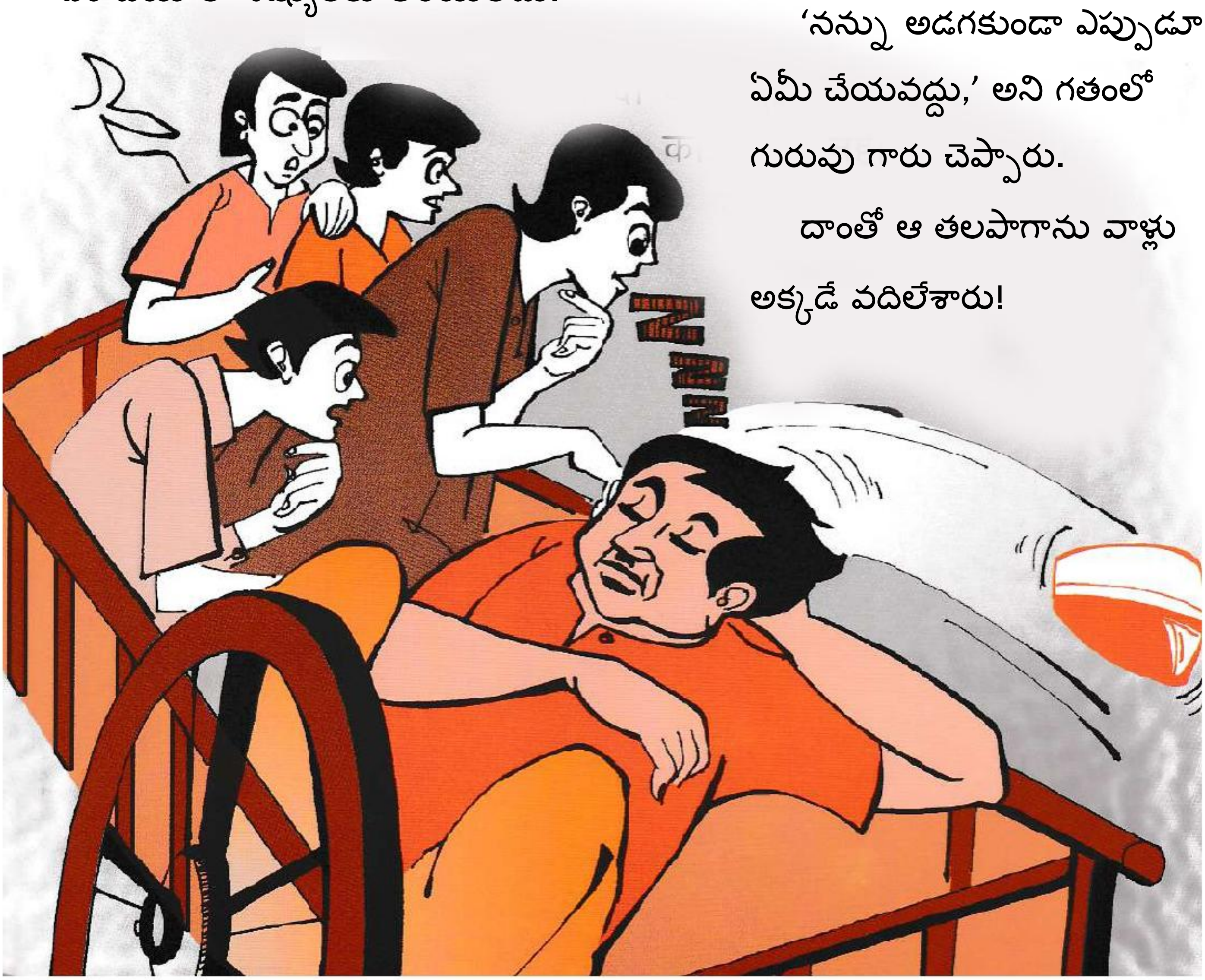
గాలి మెల్లగా వీస్తోంది. వాతావరణం హాయిగా ఉంది. చుట్టూ ఉన్న పొలాల నుండి మంచి వాసనలు వస్తున్నాయి. బండి మెల్లటి కుదుపులతో వెళుతోంది. గురువు గారు నిద్రలోకి జారుకున్నారు.

ఎత్తుపల్లాల దారి రావడంతో బండి పెద్ద కుదుపులకు లోనయ్యింది. తలపై నుండి జారి గురువు తలపాగా నేలపై పడింది!

ఏం చేయాలో శిష్యులకు తెలియలేదు.

'నన్ను అడగకుండా ఎప్పుడూ, ఏమీ చేయవద్దు,' అని గతంలో గురువు గారు చెప్పారు.

దాంతో ఆ తలపాగాను వాళ్లు అక్కడే వదిలేశారు!

గురువు గారు కళ్లు తెరిచారు. "నా తలపాగా ఎక్కడ?" అని అడిగారు. జరిగినది శిష్యులు అతనికి చెప్పారు.

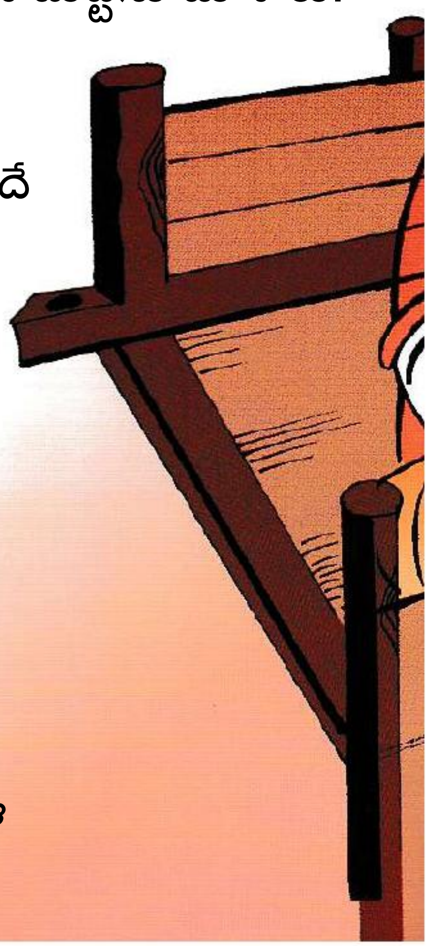
"మూర్ఖులు! పనికిరాని వాళ్లు!" అని గురువు తిట్టారు. "తలపాగా కింద పడటం చూశారు! దాన్ని ఎందుకు తీయలేదు? ఇక నుండి, పడిపోయినది ఏదైనా తీయాలి," అంటూ శిష్యులను ఆదేశించారు.

గురువు గారు కళ్లు మూసుకున్నారు. బండి నుండి ఏమీ పడిపోకుండా చూడటానికి శిష్యులు రెప్పవేయకుండా చూస్తున్నారు!

ప్రయాణం సాగుతోంది. అంతలో ఎద్దు పేడ వేసింది. ఏం చేయాలో శిష్యులకు తెలియలేదు.

ఆ పేడని బుట్టలో ఎత్తి, దానిని బండిలో పెట్టారు!

కాసేపటికి గురువు కళ్లు తెరిచారు. బండిలో ఉన్న పేడ బుట్టను చూశారు. "ఇది ఏమిటి?!" అంటూ ఆయన అరిచారు.

"పడిపోయినది ఏదైనా తీయమని మీరు చెప్పారు! అదే చేశాం!" అన్నారు శిష్యులు.

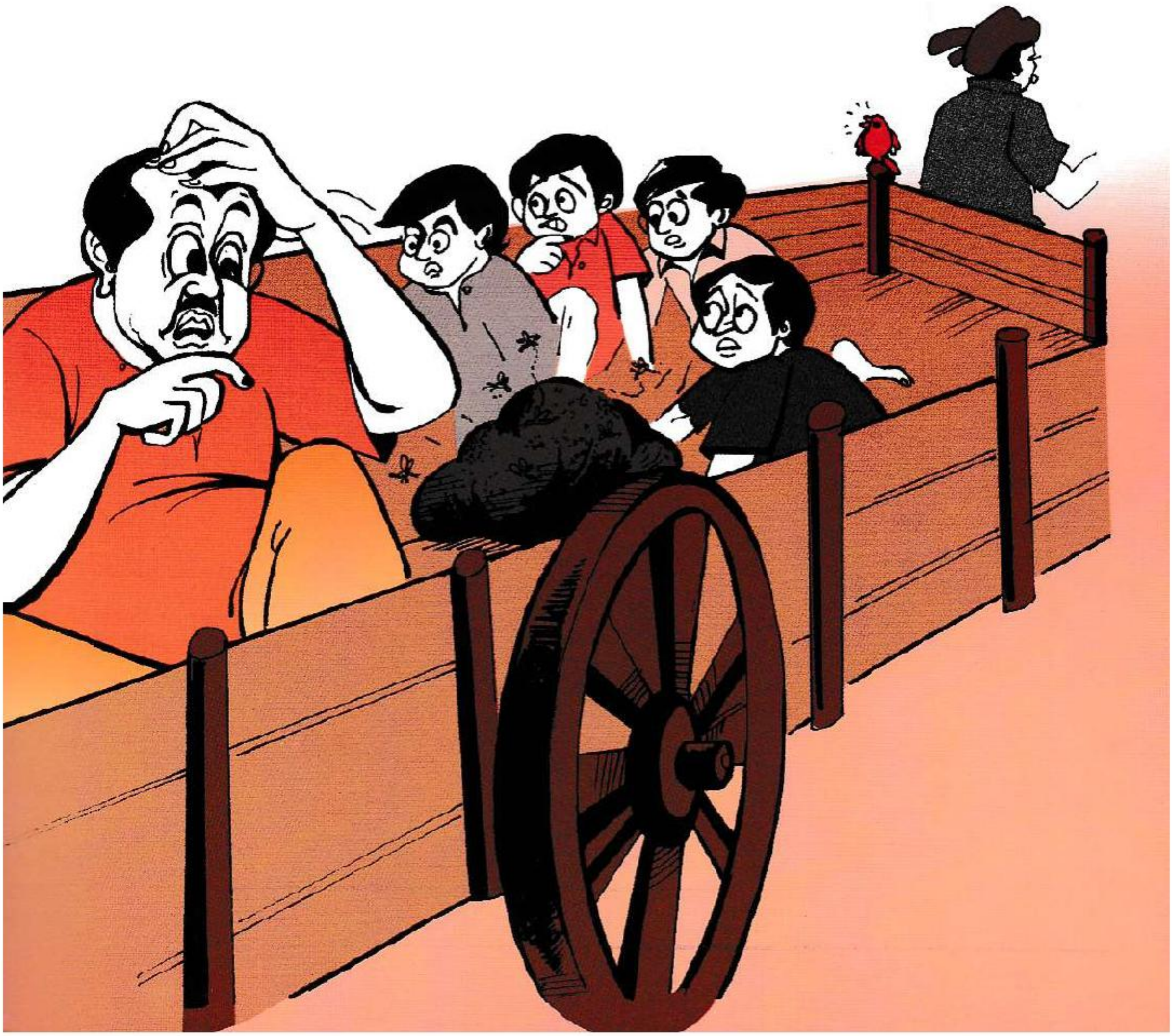
గురువు గారు తన చెవులను నమ్మలేకపోయారు. శిష్యులను బాగా తిట్టాడు. బండి నుండి పేడను కింద పడవేయించాడు. హమ్మయ్య!

ఇప్పుడు గురువు గారు రెండు జాబితాలు తయారు చేశారు: మొదటిది పడిపోతే తీయవలసిన వస్తువుల జాబితా, రెండవది పడిపోతే తీయకూడనివి. శిష్యులకు ఆ జాబితాలు ఇచ్చి, మళ్లీ నిద్రపోయారు గురువు గారు.

పొలాలు, గ్రామాలు, అడవి ప్రాంతాల గుండా ప్రయాణం సాగుతోంది. చాలా గతుకులు ఉన్న ప్రదేశానికి చేరుకున్నారు. అకస్మాత్తుగా బండి పెద్ద కుదుపుకు లోను కావడంతో గురువు ఒక గుంతలో పడిపోయారు!

"నన్ను బయటకు తీయండి!" అంటూ ఆయన అరిచాడు. ఏం చేయాలో శిష్యులకు తెలియలేదు. గురువు ఇచ్చిన జాబితాలను చూశారు.

"గురువు గారు! జాబితాలో మీ పేరు లేదు. కాబట్టి, మిమ్మల్ని మేం బయటకు తీయకూడదు!" అని శిష్యులు చెప్పారు.

గురువు గారు ఎంతగానో వేడుకున్నారు. కానీ శిష్యులు కదలలేదు. "మీరు మమ్మల్ని పరీక్షిస్తున్నారు! మీ మాట జవదాటం గురువు గారు!" అన్నారు శిష్యులు.

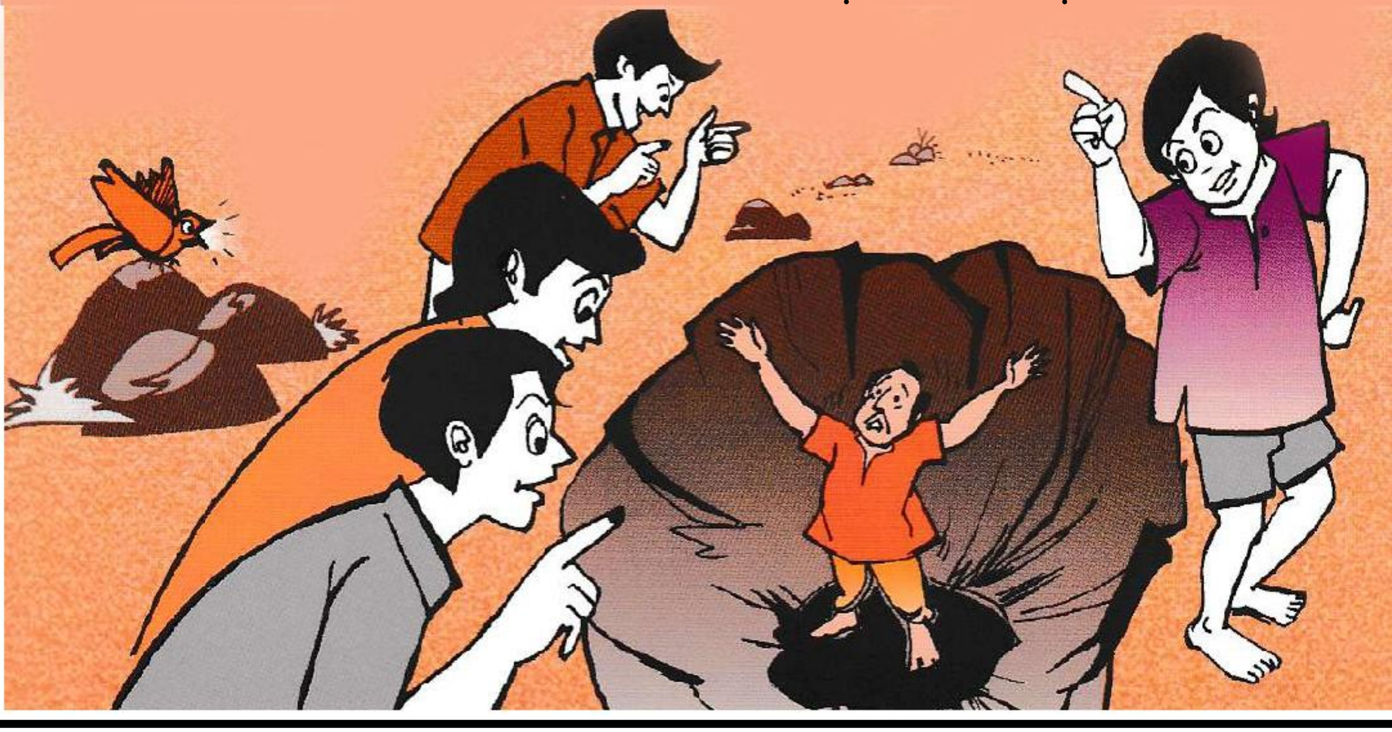
ఏం చెయ్యాలో గురువుకి తెలియలేదు. గుంత నుండి బయటపడే దారి కనిపించటంలేదు. అతను ఎంతో ఆలోచించాడు.

చివరికి, జాబితాలు ఇవ్వమని శిష్యులకు చెప్పారు. తరవాత కలం అడిగారు. బండి నుండి పడిపోతే తీయవలసిన జాబితాలో గురువు గారు తన పేరును చేర్చారు. ఆ జాబితాలను శిష్యులకు తిరిగి ఇచ్చారు.

"ఒకటి, రెండు, మూడు!" అంటూ గురువు గారిని గుంత నుండి బయటకు తీశారు శిష్యులు. ఆయన బండిలో కూర్చున్నారు.

ప్రయాణం కొనసాగింది. బండి మెల్లగా ఊగుతోంది. శిష్యులు ఇప్పుడు ప్రశాంతంగా ఉన్నారు. వారిలో కొందరు నిద్రపోయారు. కానీ గురువు గారు మాత్రం కన్ను మూయలేదు!

భారత దేశ కథ

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

46 చిలుక పొట్టలో రత్నాలు

ఒకప్పుడు ఒక వ్యాపారికి మాట్లాడే చిలుక ఉండేది. ఆ చిలుకను ఎంతో విలువైనదిగా భావించి, దానికి ఒక వెండి పంజరం కొన్నాడు. దాని తెలివైన మాటలు వింటూ గంటల తరబడి కూర్చునేవాడు.

అతని ప్రశ్నలన్నింటికీ చిలుక చక్కగా సమాధానం ఇచ్చేది. కానీ, "పంజరం నుండి నన్ను వదిలిపెట్టు. నాకు స్వేచ్ఛగా ఉండాలని ఉంది," అని ప్రతిసారీ అడిగేది.

"అది తప్ప ఏదైనా ఇస్తాను!" అని వ్యాపారి సమాధానం ఇచ్చేవాడు.

"నన్ను వదిలేస్తే మూడు కాలాతీత సూక్తులు చెబుతాను," అని ఒక రోజు చిలుక చెప్పింది.

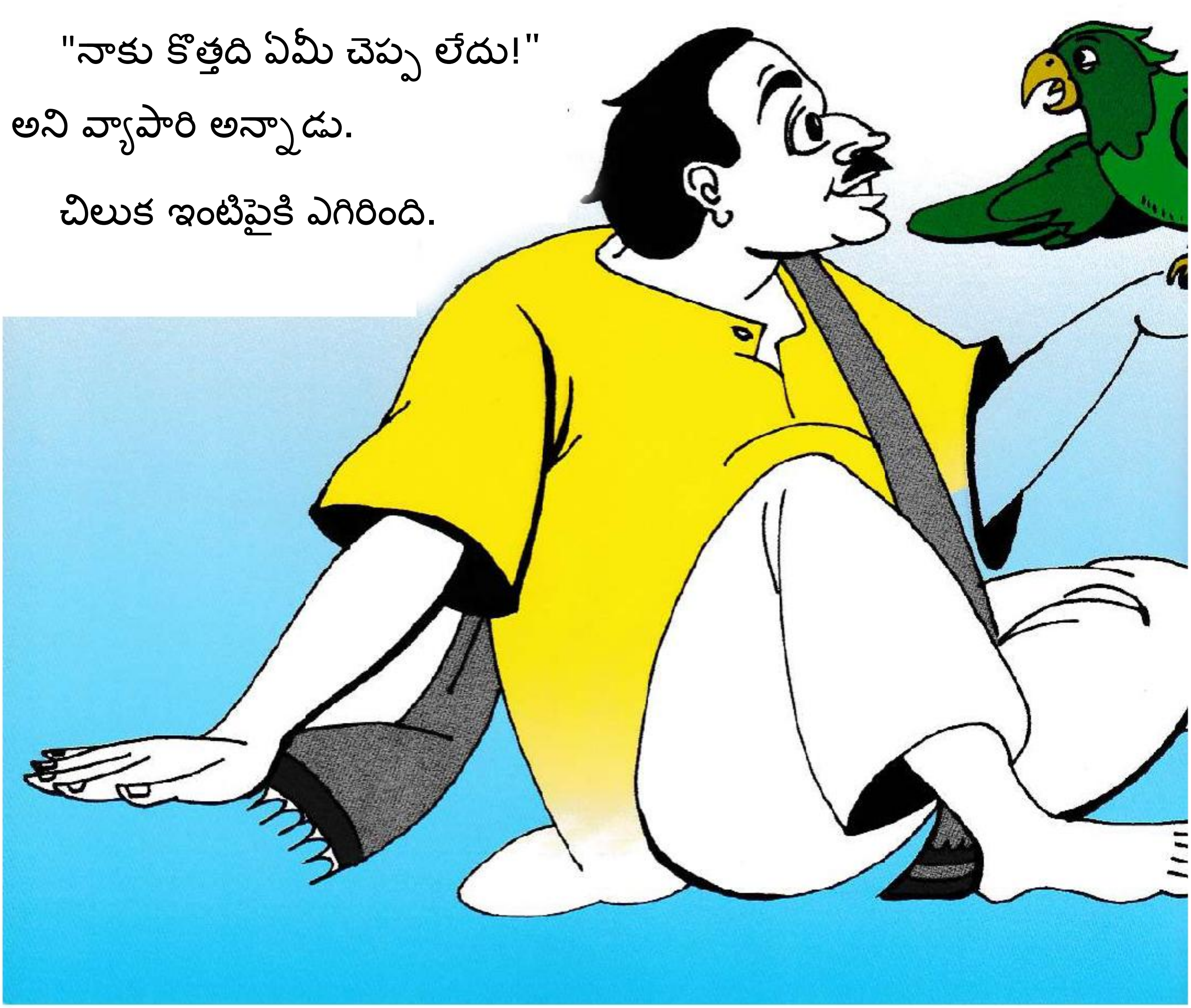
'జీవితకాల సమాధానాలకు బదులుగా మూడు సూక్తులు సరిపోతాయా?' అనుకున్నాడు వ్యాపారి. తిరస్కరించడానికి నోరు తెరవబోయాడు.

'చిలుకను పంజరంలోనే ఉంచితే, నేను అడిగిన ప్రశ్నలన్నిటికీ సమాధానం ఇస్తుంది. కానీ నేను సరైన ప్రశ్నలు అడగకపోతే? ఆ మూడు కాలాతీత సూక్తులను ఎప్పటికీ వినలేను!'

దాంతో, "చిలుకా, నీకు స్వేచ్ఛను ఇస్తున్నాను!" అంటూ పంజరం తెరిచాడు. చిలుక బయటకు ఎగిరింది. అది వ్యాపారి చేతిపై కూర్చుంది. "పోయిన నిధి గురించి ఏడవకు అన్నది మొదటి సూక్తి," అని చిలుక చెప్పింది.

"నాకు కొత్తది ఏమీ చెప్ప లేదు!" అని వ్యాపారి అన్నాడు.

చిలుక ఇంటిపైకి ఎగిరింది.

"రెండవ సూక్తి: నువ్వు విన్న ప్రతిదాన్నీ నమ్మకు." "అది నాకు తెలుసు! నాకు తెలియనిది చెప్పు!" అంటూ వ్యాపారి ఆందోళన చెందసాగాడు.

చిలుక నవ్వింది. "నీకు తెలియనిది చెప్పనా? నా పొట్టలో విలువైన రాళ్లు ఉన్నాయి!"

ఇది నమ్మశక్యం కానిది. "విలువైన రాళ్లు ఉన్న నిన్ను వదిలిపెట్టాను! నేను ఎంత మూర్ఖుడిని! ఇందుకు నా జీవితాంతం చింతిస్తాను!" వ్యాపారి బాధపడసాగాడు.

"ఒక నిమిషం క్రితం 'పోయిన నిధి గురించి ఏడవకు,' అని చెప్పాను. ఇప్పుడు నువ్వు అదే చేస్తున్నావు," వెంటనే చిలుక అంది.

వ్యాపారి నోట మాట రాలేదు.

"తరవాత, 'నువ్వు విన్న ప్రతిదాన్ని నమ్మకు!' అని అన్నాను. కానీ నా కడుపులో విలువైన రాళ్లు ఉన్నాయని నువ్వు నమ్మావు!"

"నేను..." పక్షిని చూస్తూ చెప్పబోయాడు వ్యాపారి.

అతని మాటలను మధ్యలోనే ఆపి, "నా కడుపులో విలువైన రాళ్లు ఉంటే, మీ ఇంటి పైకప్పు వరకు ఎగరగలనా?" అంది చిలుక.

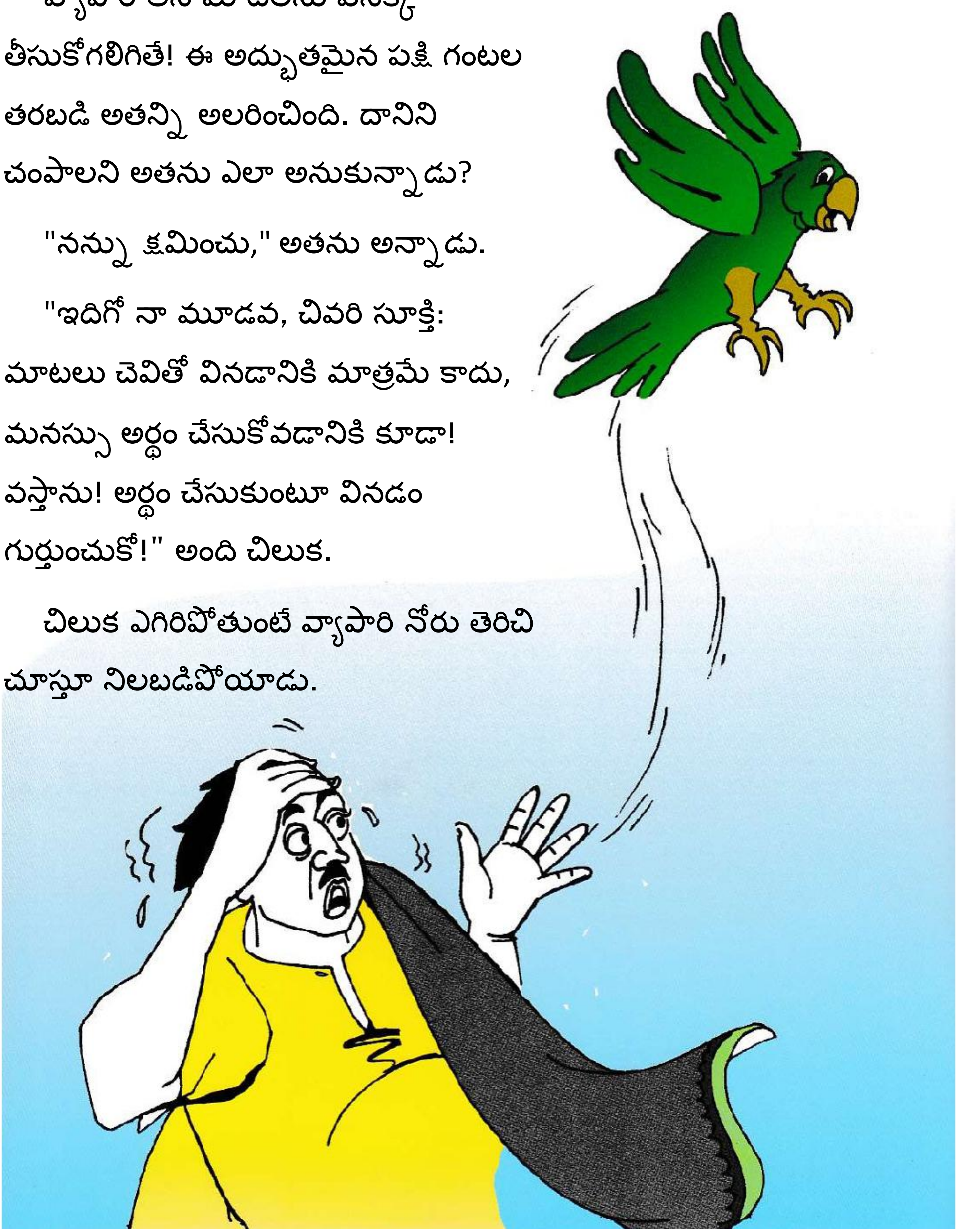
చిలుక నిజం మాట్లాడుతోంది!

వ్యాపారి తన మాటలను వెనక్కి తీసుకోగలిగితే! ఈ అద్భుతమైన పక్షి గంటల తరబడి అతన్ని అలరించింది. దానిని చంపాలని అతను ఎలా అనుకున్నాడు?

"నన్ను క్షమించు," అతను అన్నాడు.

"ఇదిగో నా మూడవ, చివరి సూక్తి: మాటలు చెవితో వినడానికి మాత్రమే కాదు, మనస్సు అర్థం చేసుకోవడానికి కూడా! వస్తాను! అర్థం చేసుకుంటూ వినడం గుర్తుంచుకో!" అంది చిలుక.

చిలుక ఎగిరిపోతుంటే వ్యాపారి నోరు తెరిచి చూస్తూ నిలబడిపోయాడు.

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

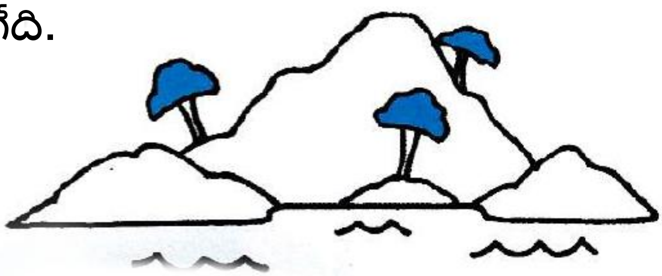
Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

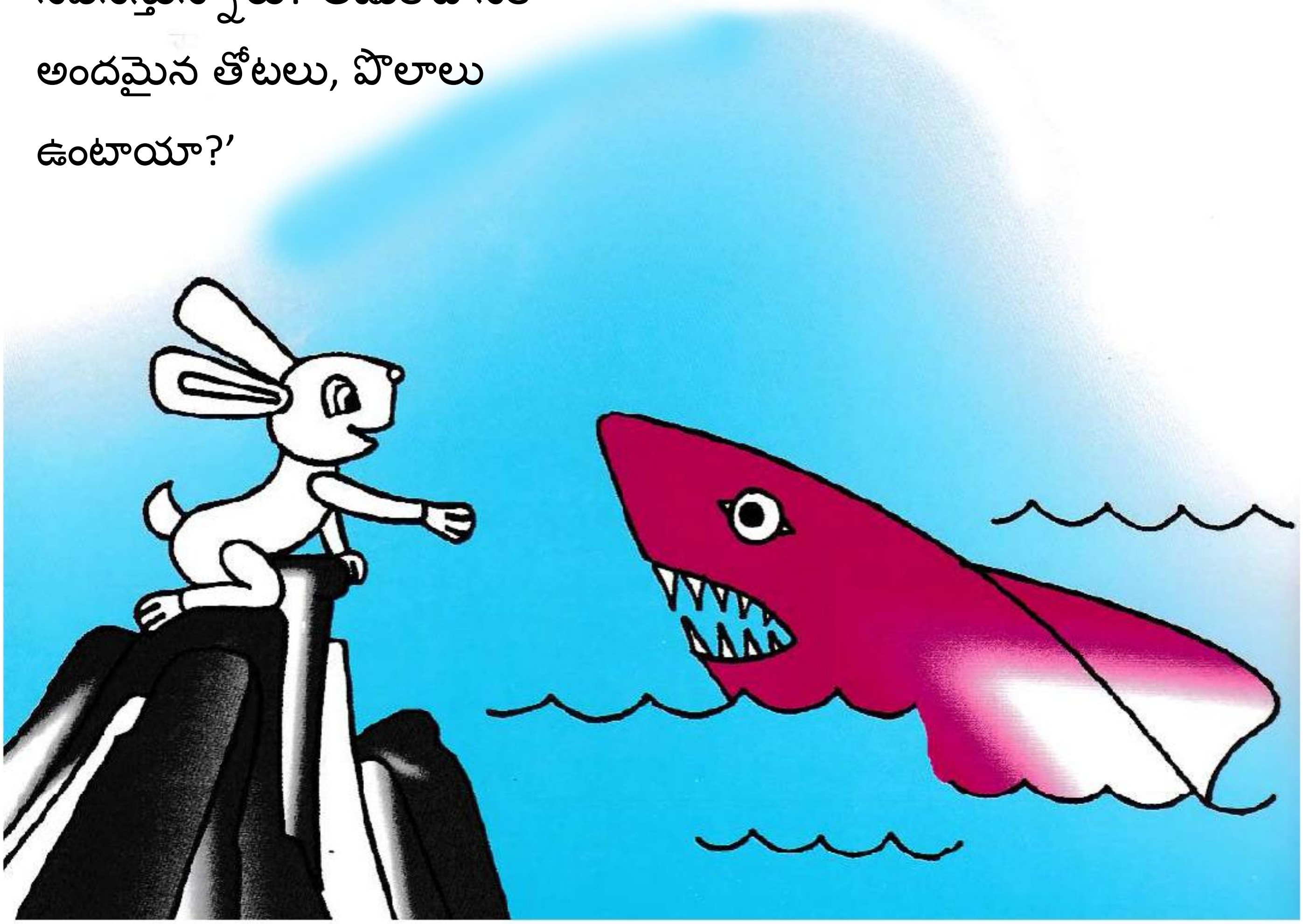
సముద్రం దాటిన కుందేలు

ఒకప్పుడు సముద్రాన్ని ఇష్టపడే ఒక చిన్న కుందేలు ఉండేది. గంటల తరబడి ఒడ్డున కూర్చుని అలలను, సముద్ర పక్షులను, అలలపై తేలుతూ వచ్చే అన్ని వస్తువులను చూస్తూ ఉండేది.

నీటిలో కొంత దూరంలో ఒక చిన్న దీవి ఉంది. మేఘాలు లేదా పొగమంచుతో కొన్ని రోజులు ఈ దీవి కనపడేది కాదు. కానీ ఇతర రోజులలో కుందేలు దానిని స్పష్టంగా చూడగలిగేది.

ఆ దీవి చుట్టూనే కుందేలు ఆలోచనలు తిరిగేవి. 'అక్కడ ఎవరు నివసిస్తున్నారు? ఆడుకోటానికి అందమైన తోటలు, పొలాలు ఉంటాయా?'

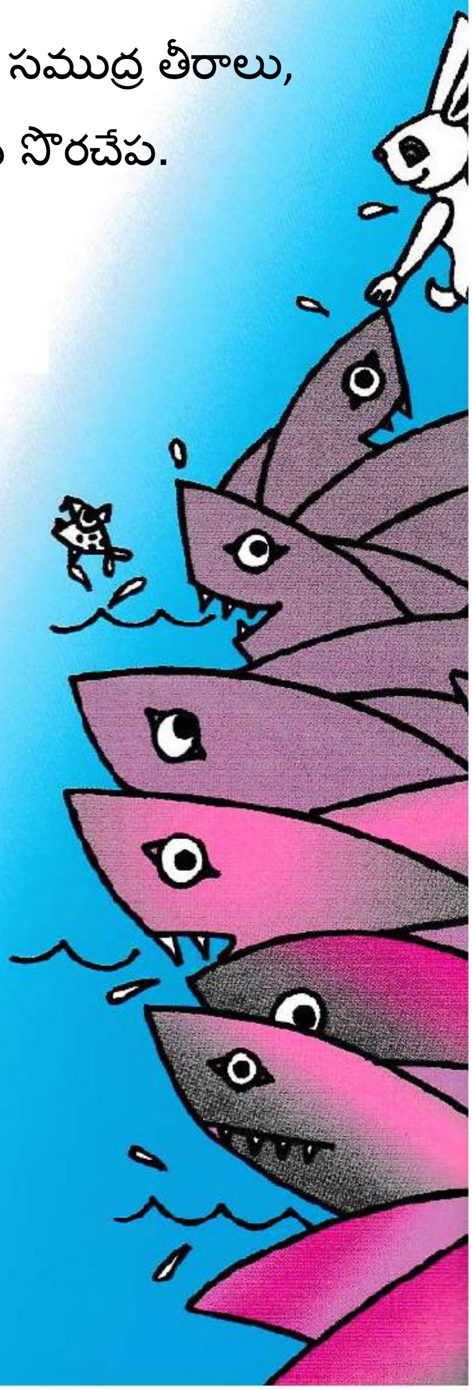

ఇప్పుడు సముద్రం వైపు కుందేలు చూస్తున్నప్పుడల్లా, దాని చూపు దీవి పైనే ఉండేది. అక్కడికి వెళ్లాలనే కోరిక దాని హృదయంలో పెరుగుతోంది. కానీ ఎలా?

కుందేలు అలా సముద్రం వైపు చూస్తూ ఉండటం ఒక రోజు ఒక సొరచేప గమనించింది. "మిత్రమా, ఏం చూస్తున్నావు?" అని సొరచేప అడిగింది.

"ఆ దీవిని చూస్తూ ఉన్నాను. ఇది చాలా అందంగా ఉంది! నువ్వు అక్కడికి వెళ్లావా?"

"వెళ్లాను. అది నిజంగా అందంగా ఉంటుంది. అక్కడ సముద్ర తీరాలు, అడవులు, పూలతో నిండిన పొలాలు ఉన్నాయి," అంది సొరచేప.

కోరికతో కుందేలు హృదయం పొంగిపోతోంది. సొరచేప చాలా బలంగా ఉండి, కుందేలు చిన్నగా, బలహీనంగా ఉండటంతో సహాయం చేయమని సొరచేపను అడగడానికి అది భయపడింది.

కాబట్టి ఒక ప్రణాళిక అవసరమని కుందేలుకు తెలుసు. సొరచేపను మోసగించి సహాయం పొందాలని అది నిర్ణయించుకుంది. "సొరచేప మిత్రమా! నీకు ఎక్కువ బంధువులు ఉన్నారా, నాకా?" అని అడిగింది.

"నాకే ఎక్కువ అని కచ్చితంగా తెలుసు! నా బంధువులు సముద్రం అంతటా ఉన్నారు!" సొరచేప నవ్వుతూ చెప్పింది.

"వాళ్లని నాకు చూపిస్తావా? వాటిని పిలిచి వరసలో నిలబెడితే వాటిని లెక్కపెడతాను," అంది కుందేలు.

"తప్పకుండా," అంది సొరచేప.

త్వరలోనే సొరచేపలు వరసగా దీవి వరకు నిలబడ్డాయి.

"కుందేళ్ల కంటే సొరచేపలు ఎక్కువ ఉంటే నేను మీకు బహుమతి ఇస్తాను! కానీ సొరచేపల కంటే ఎక్కువ కుందేళ్లు ఉంటే, నువ్వు నాకు బహుమతి ఇవ్వాలి, సరేనా?" అంది కుందేలు.

"సరే!" అంది సొరచేప.

"వాటి వీపులపై నడుస్తూ మీ బంధువులను లెక్కిస్తాను," అని కుందేలు చెప్పింది.

కుందేలు జాగ్రత్తగా మొదటి సొరచేప వీపుపై అడుగుపెట్టి, "ఒకటి!" అని లెక్కించింది. అది జాగ్రత్తగా రెండవ సొరచేప వీపుపై అడుగుపెట్టి, "రెండు!" అని లెక్కించింది. అది దీవి వరకు అడుగులు వేస్తూ లెక్కిస్తూనే ఉంది. దాని కొత్త స్నేహితురాలు దాని పక్కనే ఈదుతూ సరిగ్గా లెక్కపెట్టడంలో సహాయపడింది.

చివరికి కుందేలు దీవిపై అడుగు పెట్టినప్పుడు అది చాలా ఉపశమనం పొందింది. అది సొరచేప వైపు తిరిగి,

"మిత్రమా, సొరచేపల కంటే కుందేళ్లు ఎక్కువ ఉన్నాయని అనుకుంటున్నాను. కానీ నాకు కచ్చితంగా తెలియదు. కాబట్టి దీవిలో నా బంధువులను లెక్కపెడతాను. లెక్క పూర్తి చేసిన తరవాత, నేను వచ్చి నిన్ను పిలుస్తాను. సరేనా?"

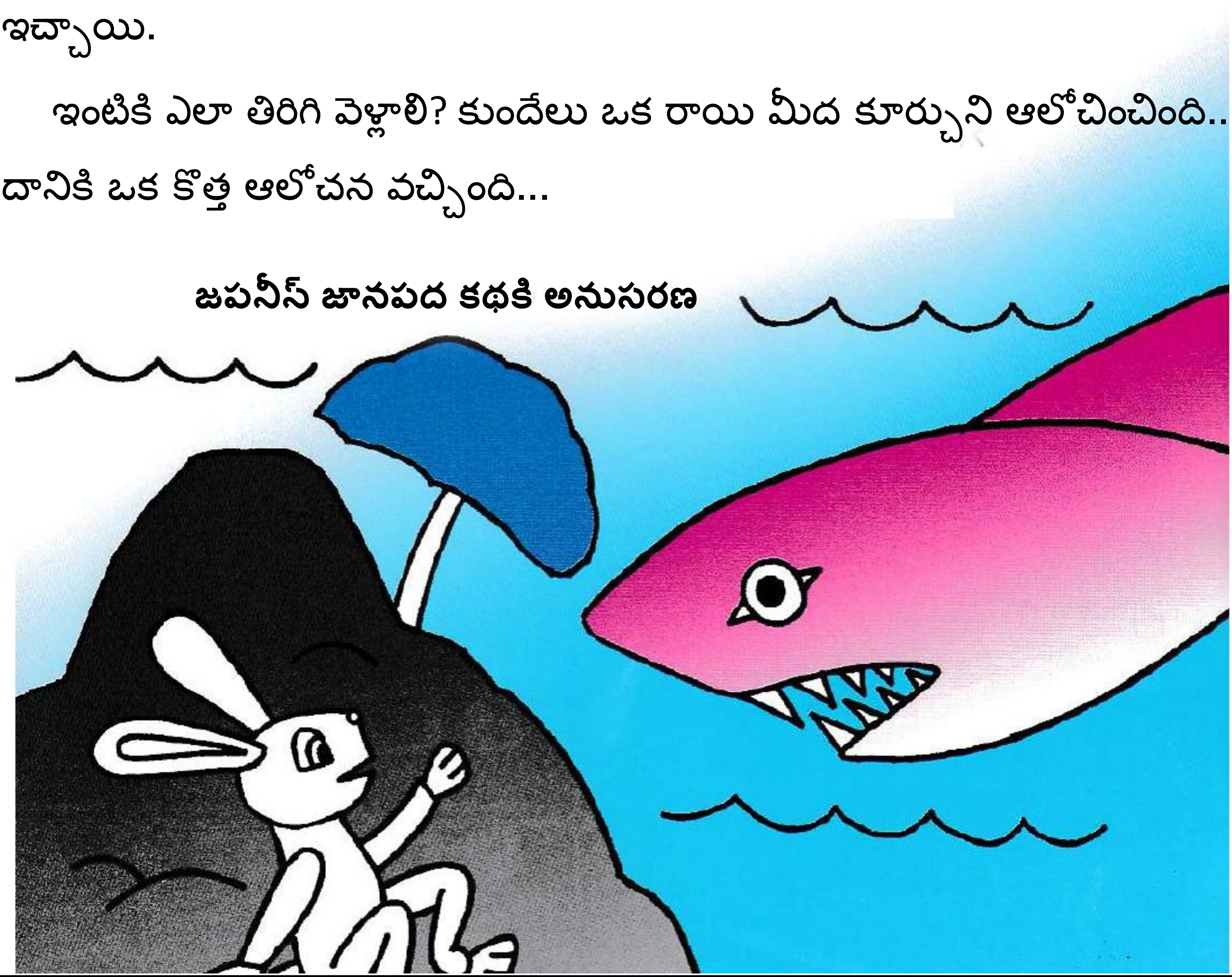
"సరే," అంది సొరచేప.

"నీ బంధువుల సంఖ్య మరిచిపోకు!" అని కుందేలు చెప్పింది. అప్పుడు అది దీవిని అన్వేషించడానికి పరిగెత్తింది.

కొన్ని వారాల తరవాత అది ఇంటికి తిరిగి వెళ్లాలని అనుకుంది. అది సముద్రతీరానికి వెళ్లి సొరచేపను పిలిచింది. కానీ అలలు మాత్రమే సమాధానం ఇచ్చాయి.

ఇంటికి ఎలా తిరిగి వెళ్లాలి? కుందేలు ఒక రాయి మీద కూర్చుని ఆలోచించింది... దానికి ఒక కొత్త ఆలోచన వచ్చింది...

జపనీస్ జానపద కథకి అనుసరణ

© Katha Jharna 2008

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

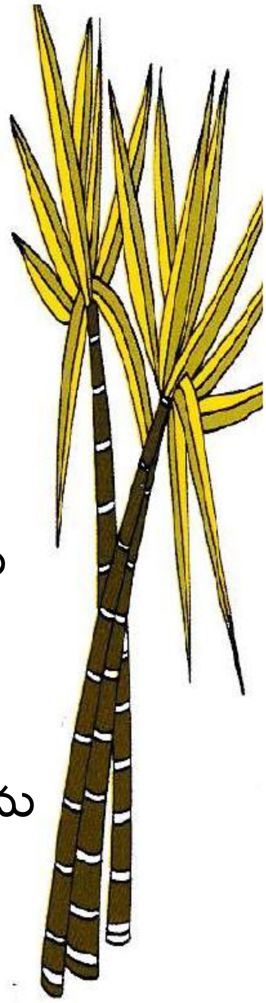
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

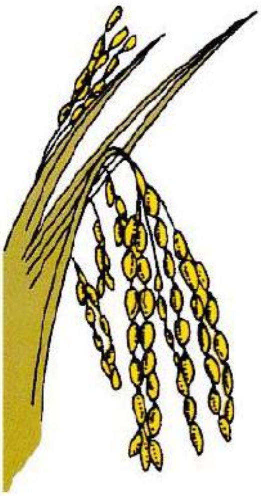
నేను ఎవరు?

పువ్వులు పైన నవ్వుతూనే ఉన్నాయి
కానీ, కాయలు నేలలో దాక్కున్నాయి!

సన్నని, నల్లని పొట్టులో దాక్కుంటాం
నానబెడితే, పొట్టు నుండి బయటకు వస్తాం
రుబ్బితే ఇడ్లీ, దోశ వేయడానికి సిద్ధం!

పొడపైన కాడ మీద ఊగుతూ నాట్యం చేస్తాను
తల వంచి
బంగారు కంకులను ఊపుతాను

మీగడ రంగు, లేదా ముత్యపు తెలుపులో ఉంటాను
నా నిండా నూనె ఉంది
నాలో మాంసకృత్తులు, విటమిన్లు మెండు
మీ ఒక్క చేతిలో వేలాది గింజలు నిండు!

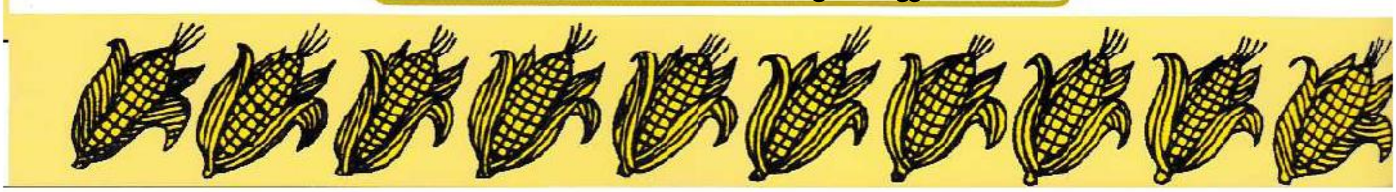
ఈ చిన్న గోధుమ రంగు పూసలు -
వాటిని ఎవరు గుచ్చగలరు?
కింద పడితే ఎవరు ఏరగలరు?

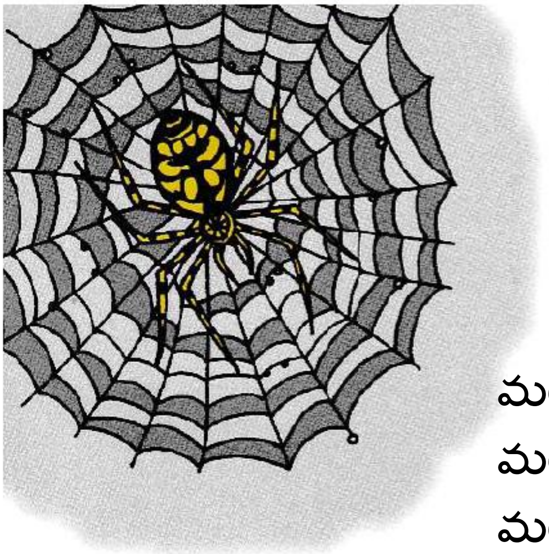
మెత్తటి పసుపు పచ్చ దారాలు
లేత ఆకుపచ్చ శాలువాలు:
ఈ పొరల లోపల
ఒక బంగారు నిధి దాగుంది

తినలేకపోతే,
ఎంత బాధ!
దానిని తింటే,
ఎంత తీపి!

రాగి, చెరకు, వరి, నువ్వులు, వేరుశనగ,
మినుములు, మొక్కజొన్న

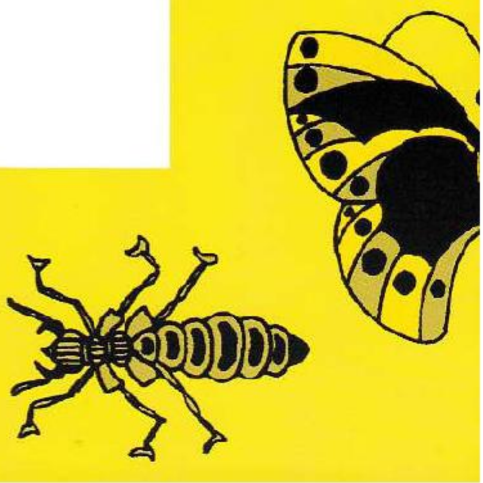
మట్టిలో పుడతాడు
మట్టిని తవ్వుతాడు
మట్టిలో తింటాడు -
అతను నేలను సారవంతం చేస్తాడు

నా పెద్ద కళ్ళు అన్ని దిశలలో చూడగలవు
ఇంట్లో ఏ మూలకి అయినా ఎగరగలను
మీరు చేసే ఆహారాన్ని తినడానికి ఇష్టపడతాను
పారవేసే ఆహారాన్ని కూడా తినగలను
నాపై దాడి చేస్తే, తప్పించుకోగలను!

మట్టితో చేసిన కోటలో
చిన్న, తెల్ల జీవులు శ్రమిస్తాయి
లోపలికి చూడండి: చుట్టుకుని ఉన్న పాము ఉండవచ్చు!

నేను ఎగురుతాను, గెంతుతాను
పైకి, కిందికి దూసుకుని పోతాను
ముందుకు, వెనకకు దూకుతాను
ఎగిరేటప్పుడు, వాలినప్పుడు
నా రెక్కలు విప్పుకుని ఉంటాయి!

ప్రకాశవంతంగా, రంగురంగులుగా, పట్టు లాగా మెత్తగా
కాగితంలా పలచగా, ఎంతో అందంగా
రెక్కలు విప్పి వేచి ఉంటాను, పూల తేనె తాగుతాను
ఏది పువ్వు రేకు, ఏది నా రెక్క?

చిన్న పాములా కనిపిస్తాను
గోధుమ, ఎరుపు రంగులలో ఉంటాను
వందల కాళ్లు ఉంటాయి
కుడితే మీకు నొప్పి పుడుతుంది

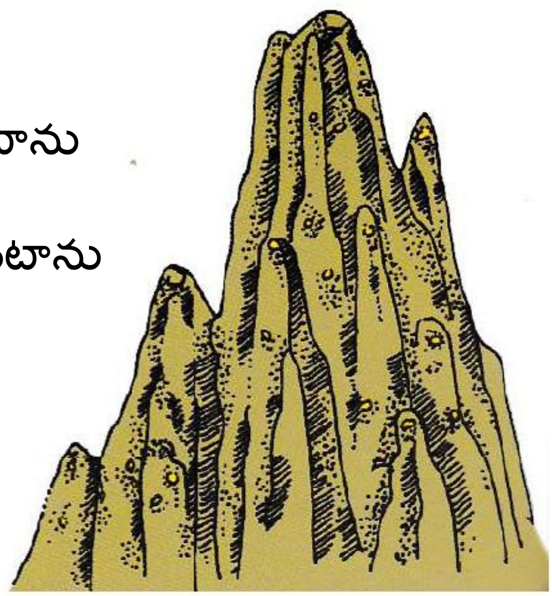
లెక్కలేనన్ని జతల జతల కాళ్లు
కానీ, చాలా నెమ్మదిగా నడుస్తాను
రాలిన ఆకులను తింటాను
నన్ను తాకితే, చుట్టలాగా ముడుచుకుంటాను

దీపాల లాగా కలిసి ఎగురుతాం
చీకటిలో మిణుకుమిణుకుమంటూ ఉంటాం
మా వెంటపడటం అందరూ ఇష్టపడతారు!

దారాన్ని నేస్తాను
గూడు అల్లుకుంటాను
ఏమీ తినకుండా
విశ్రాంతి తీసుకుంటాను

వందలాది మంది ఉన్న భవనంలో
అన్ని అధికారాలు ఒక మహిళవే

గోధుమ రంగులో ఉంటాం
నెర్రలలో దాక్కుంటాం
రాత్రి వేళ బయటకు వస్తాం-
లైటు వేస్తే పారిపోతాం

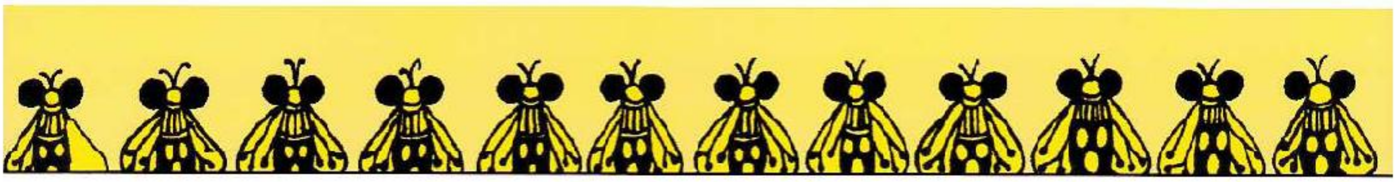
అది చాలా చిన్నది
దట్టమైన అడవిలో తిరుగుతుంది
ఇష్టమొచ్చినట్టు వేటాడుతుంది
అడ్డుకునేవాళ్లు ఎవరూ లేరు

మా పరివారాన్ని పోషించడానికి
విశ్రాంతి లేకుండా శ్రమిస్తాం
ఎంతో బరువులు ఎత్తుతాం
ఒకరికొకరు సహాయం చేసుకుంటూ కలిసి పనిచేస్తాం
ఎప్పుడూ ఏదో ఒక పని చేస్తూనే ఉంటాం

ఆ మొరటు వైద్యుడు వచ్చి ఇంజెక్షన్ ఇచ్చాడు
తన రుసుముగా రక్తం తాగి వెళ్లిపోయాడు

చీమ, ఈగ, దోమ, రోకలిబండ, మిణుగురు పురుగు, సీతాకోకచిలుక, పేను,
చెదపురుగు, తూనీగ, సాలీడు, రాణి తేనెటీగ, వానపాము, కాళ్లజెర్రి, బొద్దింక

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh
Artist Uma Krishnaswamy

49

పక్షి, చిన్న అమ్మాయి

ఒక చెట్టు, ఒక పక్షి మంచి స్నేహితులు. ఒక రోజు చెట్టు పూలు పూయసాగింది. అది చాలా సంతోషంగా ఉంది. దాంతో అది పక్షికి రెండు అందమైన పువ్వులను ఇచ్చింది.

ఒక పువ్వును తన గూడులో ఉంచి, మరొక పువ్వుతో పక్షి ఎగిరిపోయింది. 'ఈ పువ్వును ఇంకొకరికి ఇస్తాను. వాళ్లు సంతోషిస్తారు!' అని అనుకుంది.

కొంతసేపటి తరవాత పక్షి ఒక అందమైన తోటను చూసింది. అక్కడ చాలా రకాల పువ్వులు ఉన్నాయి! ఆహ్! ఆ పువ్వుల సువాసనతో గాలి నిండిపోయింది.

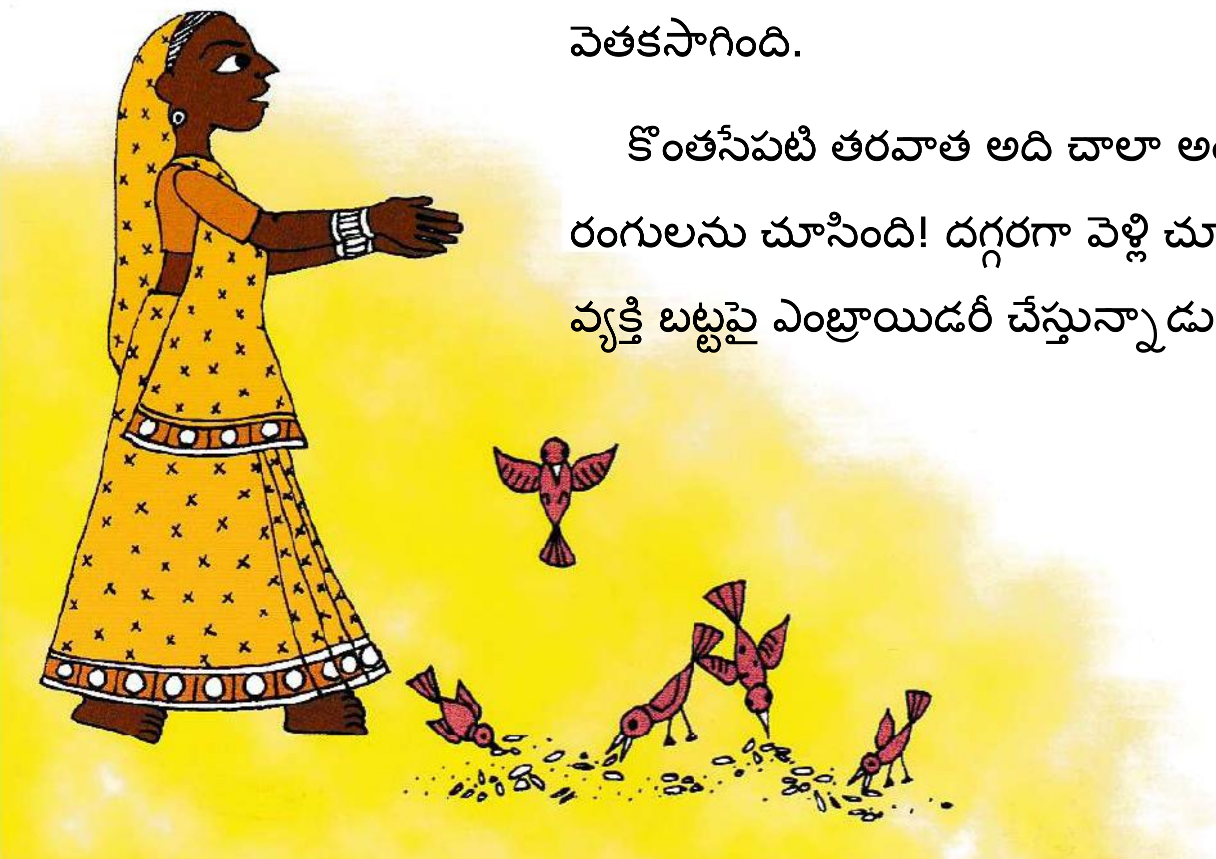
ఒక చెట్టు కింద విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న తోటమాలిని పక్షి చూసింది. అది ఇలా అనుకుంది,

‘ఈ తోటమాలికి పువ్వులంటే చాలా ఇష్టం. ఈ పువ్వును అతనికి ఇవ్వనా?’

పక్షి ఎగిరి కిందకు దిగి ఒక కొమ్మపై కూర్చుంది. తోటమాలి దానిని చూసి, "నీ దగ్గర ఉన్న పువ్వు చాలా బాగుంది! దాన్ని నాకు ఇవ్వు! అందరూ చూసేలా ఒక గిన్నెలో పెడతాను. నా తోట ప్రపంచంలోనే అత్యుత్తమమైనదని వాళ్లు అనుకుంటారు."

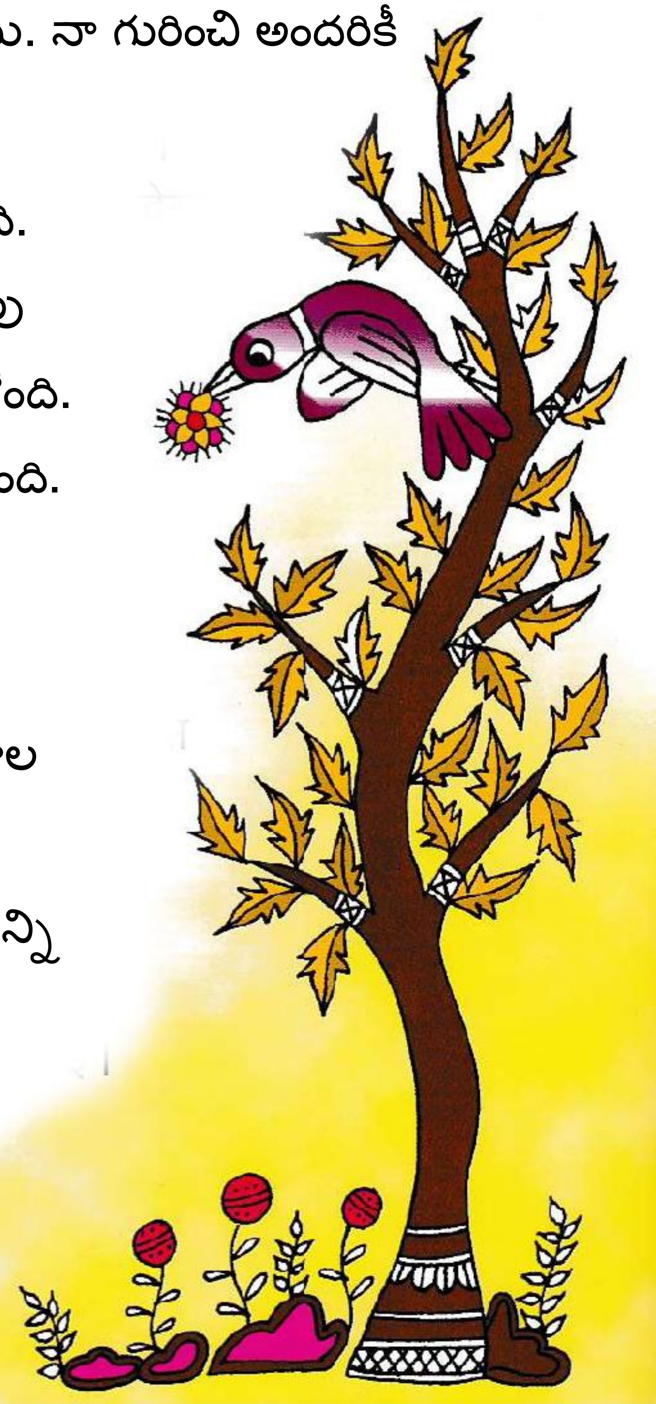

ఇది విన్న పక్షి కోపంగా ఎగిరిపోయింది. కానీ త్వరలోనే అది మామూలుగా మారి మళ్లీ వెతకసాగింది.

కొంతసేపటి తరవాత అది చాలా అందమైన రంగులను చూసింది! దగ్గరగా వెళ్లి చూస్తే ఒక వ్యక్తి బట్టపై ఎంబ్రాయిడరీ చేస్తున్నాడు.

'ఈ మనిషి అందాన్ని ఆస్వాదిస్తాడు. అతనికి ఈ పువ్వు ఇస్తాను,' అని పక్షి అనుకుంది. అది కిందకి ఎగిరి, అతని దగ్గర కూర్చుంది.

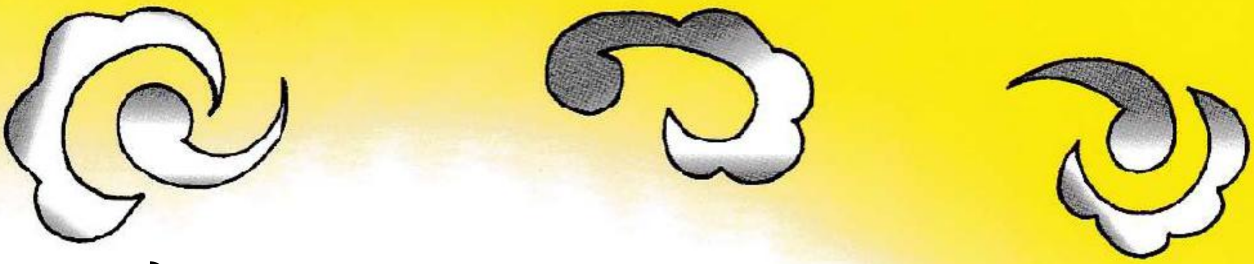
ఆ పక్షిని చూసి ఆ మనిషి సంతోషించాడు. "నీ దగ్గర చాలా అద్భుతమైన పువ్వు ఉంది! దాన్ని నాకు ఇవ్వు. నా ఎంబ్రాయిడరీలో ఇలాంటి ఆకృతి లేదు. దానిని చేరిస్తే, నా ఎంబ్రాయిడరీ ప్రపంచంలోనే అత్యుత్తమమైనది అవుతుంది. ఈ వస్త్రాన్ని రాజుకు బహుమతిగా ఇస్తాను. నా గురించి అందరికీ తెలుస్తుంది!" అని అతను అన్నాడు.

పక్షికి మళ్లీ కోపం వచ్చి ఎగిరిపోయింది. అప్పుడు, కిందకి చూస్తే, పావురాల గుంపు కనిపించింది. ఒక స్త్రీ వాటికి గింజలు వేస్తోంది. 'ఈమెకి పక్షులంటే చాలా ఇష్టం అనిపిస్తోంది. ఆమెకు ఈ పువ్వు ఇస్తాను,' అని పక్షి అనుకుంది.

అది ఎగిరి గింజలు తింటున్న పావురాల దగ్గర దిగింది. ఆ స్త్రీ ఆ పక్షిని చూసి, "నీ దగ్గర చాలా అందమైన పువ్వు ఉంది! దాన్ని నాకు ఇవ్వు. నేను దానిని దేవతలకు ఇస్తాను, నా కోరికలన్నీ తీరతాయి," అని అడిగింది.

కోపంతో మళ్లీ పక్షి ఎగిరిపోయింది.

అకస్మాత్తుగా ఒంటరిగా నడుస్తున్న ఒక చిన్న అమ్మాయిని ఆ పక్షి గమనించింది. ఆమె నీటి కుండను మోస్తోంది. పక్షి ఎగిరి ఆమె భుజంపై కూర్చుంది. ఆ అందమైన పువ్వును ఆమె జడలో పెట్టింది.

ఆ పక్షిని చూసిన అమ్మాయి ఆశ్చర్యపోయింది. తన జడలో పువ్వు పెట్టడం చూసి మరింత ఆశ్చర్యపోయింది.

"నీకు, ఈ పువ్వులా అందంగా ఉన్న నీ ప్రయత్నానికి ఈ పువ్వుని ఇస్తున్నాను," అని పక్షి ఆమెతో చెప్పింది.

సుష్మితా బెనర్జీ

P. Saraswati V. Vijayakanthi
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation
Telugu K. Suresh
Artist Uma Krishnaswamy

నా పేరు ఏమిటి?

వెచ్చని ఎండ ఉన్న రోజున, ఈ అనే ఈగ ఒక పొలంలో సందడి చేస్తోంది. అకస్మాత్తుగా అది దాని పేరు మరిచిపోయింది! ఆ ఈగ ఒక దూడ వద్దకు ఎగిరి, "బొద్దుగా ఉన్న దూడా! నా పేరు ఏమిటి?" అని అడిగింది.

"నాకు తెలియదు. మా అమ్మని అడుగు!" అని దూడ అంది. దాంతో ఆవు వద్దకు ఎగిరి, "బొద్దుగా ఉన్న దూడ తల్లీ! నా పేరు ఏమిటి?" అని ఆ ఈగ అడిగింది.

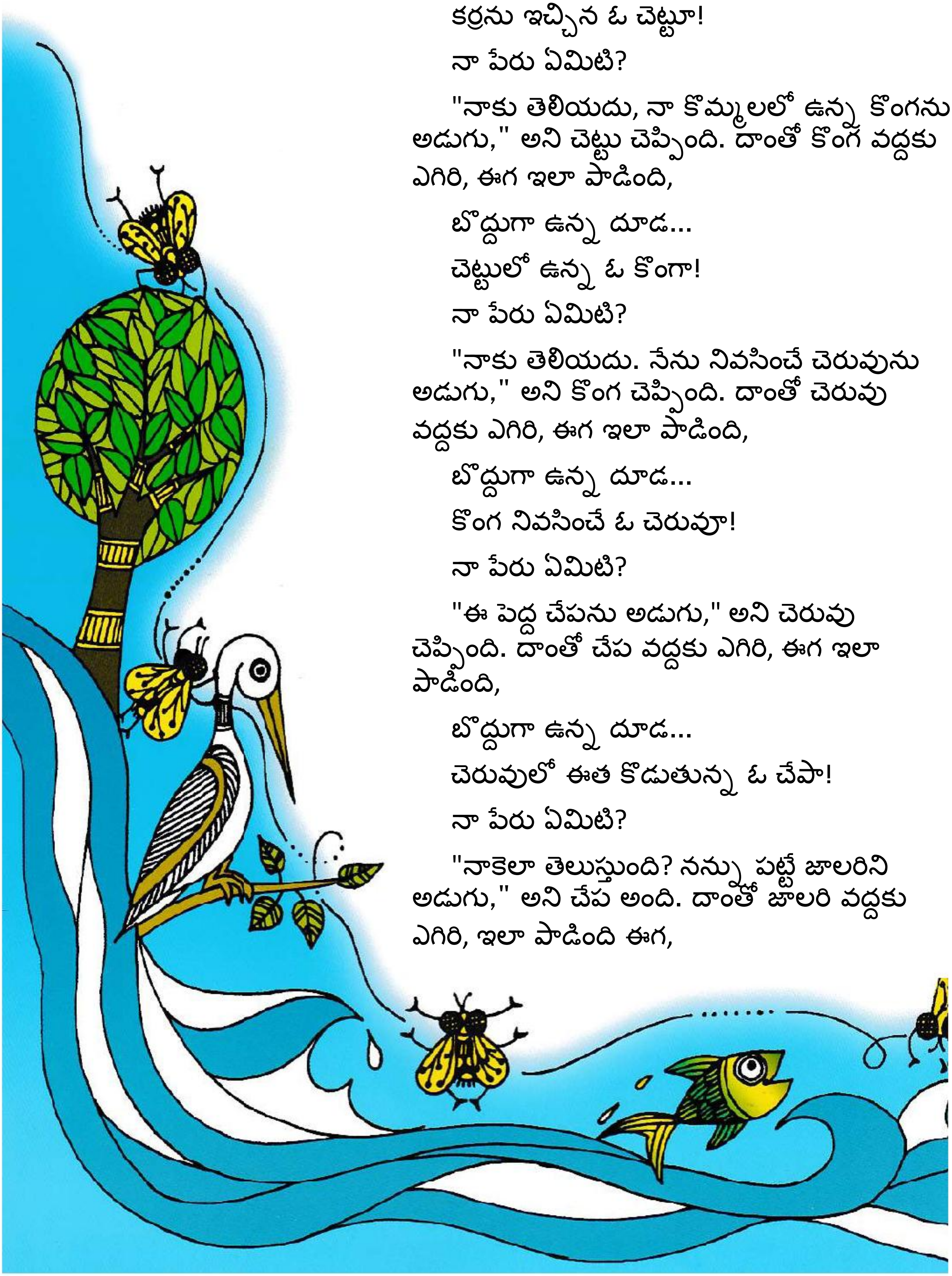
"నాకు తెలియదు. నన్ను మేపే కాపరిని అడుగు," అని ఆవు అంది. దాంతో ఆవుల కాపరి వద్దకు ఎగిరి, "బొద్దుగా ఉన్న దూడ, దూడ తల్లి, ఆవును మేపే కాపరీ! నా పేరు ఏమిటి?" అని ఆ ఈగ అడిగింది.

"నాకు తెలియదు. నా చేతిలో కర్రని అడుగు," అని కాపరి అన్నాడు. దాంతో కర్రపై కూర్చుని,

బొద్దుగా ఉన్న దూడ
దూడ తల్లి
ఆవును మేపుతున్న కాపరి
కాపరి చేతిలో కర్రా!
నా పేరు ఏమిటి?
అని అడిగింది ఈగ.

"నాకు తెలియదు. కానీ నన్ను ఇచ్చిన ఆ చెట్టును అడగు," అని కర్ర అంది. దాంతో చెట్టు వద్దకు ఎగిరి, ఈగ ఇలా పాడింది,

బొద్దుగా ఉన్న దూడ...

కర్రను ఇచ్చిన ఓ చెట్టూ!

నా పేరు ఏమిటి?

"నాకు తెలియదు, నా కొమ్మలలో ఉన్న కొంగను అడుగు," అని చెట్టు చెప్పింది. దాంతో కొంగ వద్దకు ఎగిరి, ఈగ ఇలా పాడింది,

బొద్దుగా ఉన్న దూడ...

చెట్టులో ఉన్న ఓ కొంగా!

నా పేరు ఏమిటి?

"నాకు తెలియదు. నేను నివసించే చెరువును అడుగు," అని కొంగ చెప్పింది. దాంతో చెరువు వద్దకు ఎగిరి, ఈగ ఇలా పాడింది,

బొద్దుగా ఉన్న దూడ...

కొంగ నివసించే ఓ చెరువూ!

నా పేరు ఏమిటి?

"ఈ పెద్ద చేపను అడుగు," అని చెరువు చెప్పింది. దాంతో చేప వద్దకు ఎగిరి, ఈగ ఇలా పాడింది,

బొద్దుగా ఉన్న దూడ...

చెరువులో ఈత కొడుతున్న ఓ చేపా!

నా పేరు ఏమిటి?

"నాకెలా తెలుస్తుంది? నన్ను పట్టే జాలరిని అడుగు," అని చేప అంది. దాంతో జాలరి వద్దకు ఎగిరి, ఇలా పాడింది ఈగ,

బొద్దుగా ఉన్న దూడ...

ఓ చేపలు పట్టే జాలరీ!

నా పేరు ఏమిటి?

"నా చేపలు పెట్టే కుండను అడుగు," అని జాలరి అన్నాడు. దాంతో చేపలు పెట్టే కుండ వద్దకు ఈగ ఎగిరి,

బొద్దుగా ఉన్న దూడ...

ఓ చేపలు పెట్టే కుండా!

నా పేరు ఏమిటి?

"పెళ్లి నన్ను చేసిన కుమ్మరిని అడుగు," దాంతో కుమ్మరి దగ్గరకు ఎగిరి, ఈగ ఇలా పాడింది,

బొద్దుగా ఉన్న చిన్న దూడ...

కుండలు చేసే ఓ కుమ్మరీ!

నా పేరు ఏమిటి?

"నాకు తెలియదు. నేను ఉపయోగించే మట్టిని అడుగు," కుమ్మరి అన్నాడు. దాంతో మట్టి వద్దకు ఎగిరి, ఈగ ఇలా పాడింది,

బొద్దుగా ఉన్న దూడ...

ఓ కుమ్మరి ఉపయోగించే బంకమట్టీ!

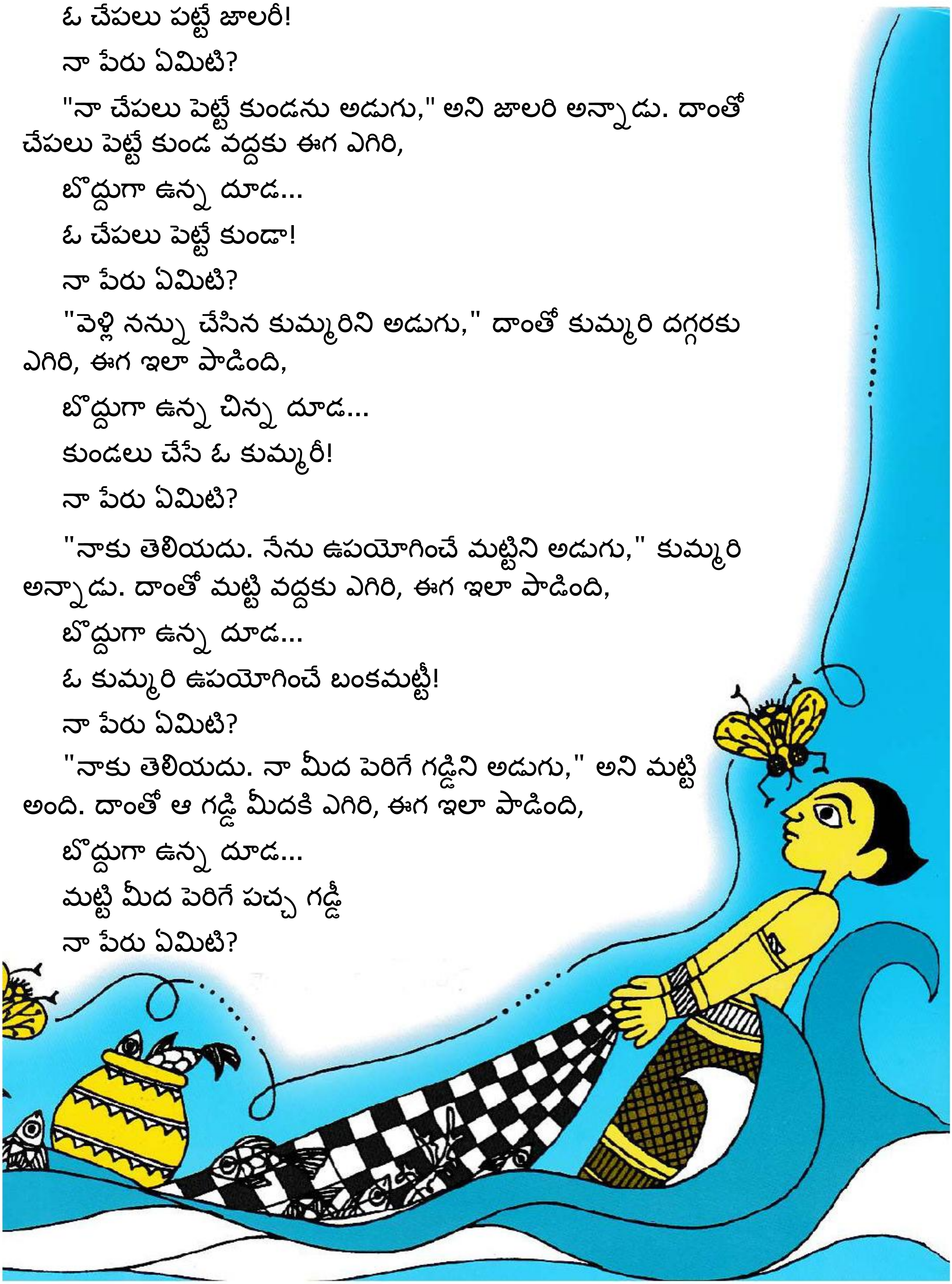
నా పేరు ఏమిటి?

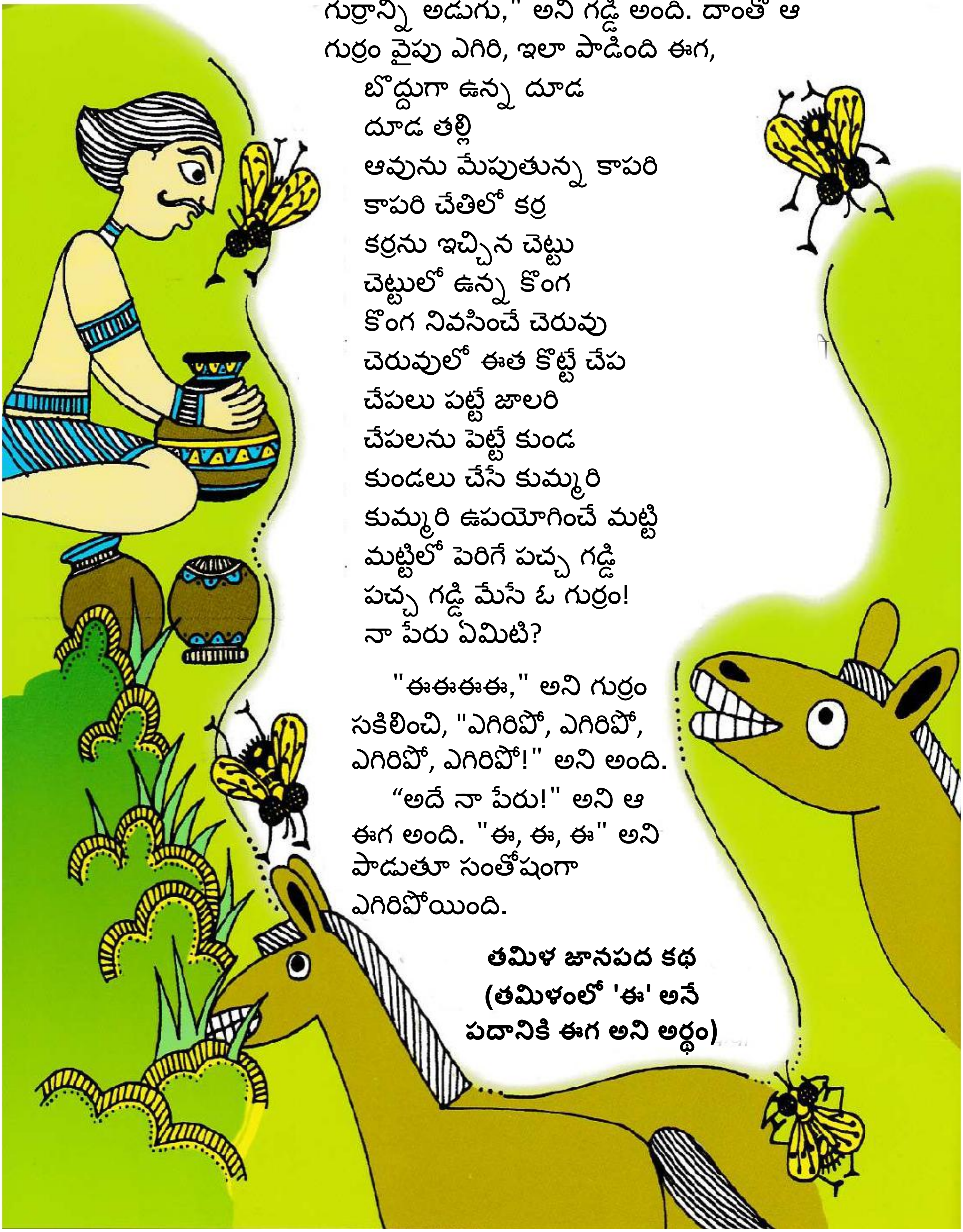
"నాకు తెలియదు. నా మీద పెరిగే గడ్డిని అడుగు," అని మట్టి అంది. దాంతో ఆ గడ్డి మీదకి ఎగిరి, ఈగ ఇలా పాడింది,

బొద్దుగా ఉన్న దూడ...

మట్టి మీద పెరిగే పచ్చ గడ్డీ

నా పేరు ఏమిటి?

"నాకు తెలియదు! నన్ను మేస్తున్న గుర్రాన్ని అడుగు," అని గడ్డి అంది. దాంతో ఆ గుర్రం వైపు ఎగిరి, ఇలా పాడింది ఈగ,

బొద్దుగా ఉన్న దూడ
దూడ తల్లి
ఆవును మేపుతున్న కాపరి
కాపరి చేతిలో కర్ర
కర్రను ఇచ్చిన చెట్టు
చెట్టులో ఉన్న కొంగ
కొంగ నివసించే చెరువు
చెరువులో ఈత కొట్టే చేప
చేపలు పట్టే జాలరి
చేపలను పెట్టే కుండ
కుండలు చేసే కుమ్మరి
కుమ్మరి ఉపయోగించే మట్టి
మట్టిలో పెరిగే పచ్చ గడ్డి
పచ్చ గడ్డి మేసే ఓ గుర్రం!
నా పేరు ఏమిటి?

"ఈఈఈఈ," అని గుర్రం సకిలించి, "ఎగిరిపో, ఎగిరిపో, ఎగిరిపో, ఎగిరిపో!" అని అంది.

"అదే నా పేరు!" అని ఆ ఈగ అంది. "ఈ, ఈ, ఈ" అని పాడుతూ సంతోషంగా ఎగిరిపోయింది.

తమిళ జానపద కథ
(తమిళంలో 'ఈ' అనే పదానికి ఈగ అని అర్థం)

P. Saraswati V. Vijayakanthi
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation
Telugu K. Suresh
Artist Uma Krishnaswamy